

**ACADEMIA ROMÂNĂ
INSTITUTUL DE CERCETĂRI SOCIO-UMANE
DIN CRAIOVA – C. S. NICOLĂESCU-PLOPȘOR**

Simpozionul național

**IDENTITATE NAȚIONALĂ, IDENTITATE
EUROPEANĂ. CRAIOVA 1475-2025**

Craiova (România), 28-30 mai 2025

REZUMATE

CUPRINS

Comitetul Științific	3
Comitetul de Organizare	4
Rezumate	5

Responsabilitatea pentru opiniile științifice exprimate revine în întregime autorilor textelor.

COMITETUL ȘTIINȚIFIC

Acad. dr. **Victor SPINEI** (Academia Română)

Acad. **Dorina-Elena RUSU** (Academia Română)

Prof. univ. dr. **Sevastian CERCEL** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. II dr. Simona **LAZĂR** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. II dr. **Iustina NICA (BURCI)** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Prof. univ. dr. **Cezar AVRAM** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Prof. univ. dr. **Gheorghe DĂNIȘOR** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Prof. univ. dr. **Ion MILITARU** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

COMITETUL DE ORGANIZARE

Cercet. șt. III dr. **Georgeta GHIONE**A (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. III dr. **Loredana-Maria ILIN-GROZOIU** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. III dr. **Anca CEAUȘESCU** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. III dr. **Ileana CIOAREC** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. III dr. **Gabriel CROITORU** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

Cercet. șt. III dr. **Nicolae MIHAI** (Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române)

REZUMATE

COMPLICATELE SAU CRUCIALELE PREZIDENȚIALE? STUDIU DE CAZ OLTENIA

Mihaela BĂRBIERU

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române
e-mail: miha_barbieru@yahoo.com

Rezumat: România traversează o perioadă extrem de complicată pentru viitorul său. În noiembrie 2024, societatea românească a cunoscut o nouă realitate definită de doi termeni, proeuropeni și suveraniști, și practic, s-a trezit într-o situație de schimbare a discursului politic peste noapte. După ce alegerile din 2024 au fost anulate, fapt fără precedent pentru țara noastră, alegerile din mai 2025 din primul tur de scrutin au arătat o situație și mai complicată, rezultatele finale devenind astfel esențiale nu doar pentru România, ci și pentru Uniunea Europeană. În încercarea de a oferi o imagine cât mai clară a acestor alegeri, prezentul studiu își propune o radiografiere de moment pertinentă, atât pentru arealul național, cât și pentru Oltenia, cu mențiunea că la momentul scrierii abstractului turul II nu a avut loc.

Cuvinte-cheie: alegeri, proeuropeni, suveraniști, anulare, rezultate.

THE COMPLICATED OR THE CRUCIAL PRESIDENTIAL ELECTIONS? A CASE STUDY OF OLTENIA

Abstract: Romania is going through an extremely complicated period for its future. In November 2024, Romanian society experienced a new reality defined by two terms, pro-European and sovereignist, and practically found itself in a situation of changing political discourse overnight. After the 2024 elections were canceled, an unprecedented fact for our country, the May 2025 elections in the first round showed an even more complicated situation, the final results thus becoming essential not only for Romania, but also for the European Union. In an attempt to provide the clearest possible picture of these elections, this study proposes a pertinent snapshot of the moment, both for the national area and for Oltenia, with the mention that at the time of writing the abstract, the second round had not taken place.

Key words: elections, pro-European, sovereignists, annulment, results.

REPREZENTĂRI ESTETICE ȘI SOCIALE ÎN CADRUL TÂRGULUI MEȘTERILOR POPULARI DIN CRAIOVA, ROMÂNIA

Gabriela BOANGIU

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române
e-mail: boangiu_g@yahoo.com

Rezumat: Un aspect particular asupra căruia ne vom opri îl reprezintă analiza obiectelor de „artă populară”, producerea și consumul acestora în urban, ce se înscriu pe o axa simbolică între „a târgui” și „a negocia” valoarea, autenticitatea. Metafora „târguielii” păstrează mărcile localismului, a intereselor oarecum oculate, neexprimate direct, însă acceptate tacit, care fascinează prin „text”, prin culoare locală, prin familiaritatea instantanee ce se instaurează între actanți; cea a „negocierei” implică raționalitatea, construcția (practici de „negociere”), interese formulate „contractual”, predictibilitate, transparență – cel puțin ca necesitate retorică. Se propune astfel o orientare a studiului etnologic către provocările realității prezente ce capătă consistență prin deschiderea, pe de o parte față de discipline conectate la „prezență” și prin necesitatea imprimată de datoria sa „morală” de a conecta/prezerva/patrimonializa trecutul prin „asigurarea” sa viabilă în viitor.

Reevaluarea și revalorizarea culturii tradiționale românești presupune luarea în considerare a permanentelor „dialoguri” ce se stabilesc între urban și rural, a strategiilor identitare activate în aceste medii, precum și noul sau noile discursuri culturale vehiculate în spațiul societății contemporane, considerată de anumiți cercetători drept o „societate de consum”.

Conceptul de „cultură materială” cunoaște o revitalizare în contextual conexărilor sale cu studiile de antropologie economică referitoare la consumism și circulația bunurilor în societatea contemporană.

Cuvinte cheie: cultura materială, meșteri populari, cultura tradițională, patrimoniu (i) material, spațiul urban.

SOCIAL AND ESTHETIC REPRESENTATIONS OF THE POPULAR CRAFTSMEN FAIR OF CRAIOVA, ROMÂNIA

Abstract: A particular aspect that we will focus on is the analysis of 'folk art' objects, their production and consumption in the urban area, which are part of a symbolic axis between 'bargaining' and 'negotiating' value and authenticity. The metaphor of 'bargaining' retains the marks of localism, of somewhat hidden interests, not directly expressed, but tacitly accepted, which fascinate through 'text', through local color, through the instantaneous familiarity that is established between the actors; that of 'negotiation' implies rationality, construction ('negotiation' practices), 'contractually' formulated interests, predictability, transparency - at least as a rhetorical necessity. It is thus proposed an orientation of ethnological study towards the challenges of present reality that gains consistency through openness, on the one hand, to disciplines connected to the 'presence' and through the necessity imprinted by its 'moral' duty to connect/preserve/patrimonialize the past by 'ensuring' its viability in the future.

The reevaluation and revaluation of traditional Romanian culture requires taking into account the permanent 'dialogues' that are established between urban and rural areas, the identity strategies activated in these environments, as well as the new cultural discourses circulated in the space of contemporary society, considered by certain researchers as a 'consumer society'.

The concept of 'material culture' is experiencing a revitalization in the context of its connections with economic anthropology studies regarding consumerism and the circulation of goods in contemporary society.

Key words: Material culture, folk craftsmen, traditional culture, (i)material heritage, urban space.

**„PRIMUL ORAȘ DIN ÎNTREG PRINCIPATUL
CARE AR TREBUI ÎMPREJMUIT CU ZIDURI ”.
CRAIOVA VĂZUTĂ DE CĂLĂTORII STRĂINI
AI SECOLULUI AL XIX-LEA**

Cristian Iulian CEACÎRU

Muzeograf gr. I, dr. , Muzeul Olteniei, Craiova

email: iulianc01@gmail.com

Rezumat: În secolul XIX o serie de călători străini au străbătut teritoriul românesc, de la aceștia rămânând numeroase relatări interesante. În cadrul acestora se găsesc informații referitoare la o multitudine de aspecte, precum descrierea geografică a locurilor vizitate, organizarea internă a statului, economia, viața religioasă etc. Craiova, oraș important al Țării Românești, ocupă un loc important în multe din aceste impresii ale călătorilor străini, pe baza lor putându-se reconstitui un tablou al vieții de zi cu zi din localitate.

Cuvinte-cheie: Craiova, secolul XIX, călători străini, relatări, viață cotidiană.

**“THE FIRST CITY IN THE ENTIRE PRINCIPALITY
WHICH SHOULD BE FENCED WITH WALLS”.
CRAIOVA SEEN BY FOREIGN TRAVELERS OF THE
NINETEENTH CENTURY**

Abstract: In the nineteenth century, a series of foreign travelers crossed the Romanian territory, from whom many interesting accounts remain. They contain information on a multitude of aspects, such as the geographical description of the places visited, the internal organization of the state, economy, spiritual life, etc. Craiova, an important city of Wallachia, occupies an important place in many of these impressions of foreign travelers, based on which a picture of daily life in the locality can be reconstructed.

Key words: Craiova, 19th century, foreign travelers, accounts, daily life.

IDENTITATEA SATULUI ROMÂNESC PRIN ARTA POPULARĂ: PORȚILE TRADIȚIONALE DIN JUDEȚUL GORJ

Anca CEAUȘESCU

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române
e-mail: ancaceausescu@yahoo.com

Rezumat: În satul românesc, printre cele mai reprezentative manifestări ale artei populare se înscriu porțile tradiționale din lemn, ele fiind expresia unui meșteșug străvechi transmis de-a lungul secolelor. Poarta, amplasată la intrarea în gospodărie, împreună cu gardul, sunt elemente care delimitează spațiul privat al universului familial. Pe lângă rolul funcțional, aceste structuri arhitecturale sunt văzute și ca element de protecție magico-simbolică, devenind praguri de trecere între exterior (spațiu profan) și interior (loc curat, familiar, sacru).

Valorificând motive ornamentale străvechi precum funia, rozeta, crucea, pomul vieții, meșterii lemnari din Gorj, asemenea celor din Maramureș, Mărginimea Sibiului și alte regiuni ale țării, au reușit să transmită peste generații creații de o mare valoare artistică- porțile monumentale, ce poartă pecetea identitară a spațiului cultural din care provin. Porțile tradiționale din Gorj, remarcabile, atât prin proporții, cât și prin realizarea artistică, se înscriu ca elemente semnificative al patrimoniului cultural oltenesc, contribuind la definirea identității culturale locale și naționale.

Cuvinte-cheie: artă populară, porți tradiționale, simbolism, patrimoniu cultural, identitate.

THE IDENTITY OF THE ROMANIAN VILLAGE THROUGH FOLK ART: TRADITIONAL GATES FROM GORJ COUNTY

Abstract: In the Romanian village, among the most representative manifestations of folk art are the traditional wooden gates, which are the expression of an ancient craft transmitted over the centuries. The gate, located at the entrance to the household, together with the fence, are

elements that delimit the private space of the family universe. In addition to the functional role, these architectural structures are also seen as an element of magical-symbolic protection, becoming thresholds of passage between the exterior (profane space) and the interior (clean, familiar, sacred place).

Capitalizing on ancient ornamental motifs such as the rope, the rosette, the cross, the tree of life, the woodworkers of Gorj, like those of Maramureș, Mărginimea Sibiului and other regions of the country, have managed to transmit over generations creations of great artistic value - the monumental gates, which bear the identity stamp of the cultural space from which they come. The traditional gates of Gorj, remarkable both in terms of proportions and artistic achievement, are significant elements of the Oltenia cultural heritage, contributing to defining the local and national cultural identity.

Key words: folk art, traditional gates, symbolism, cultural heritage, identity.

ASPECTE PRIVIND PROVOCĂRILE ADMINISTRATIVE ÎN ORGANIZAREA VIZITELOR REGALE LA CRAIOVA

Alexandru CERNAT

Asist. univ. dr., Facultatea de Științe Sociale,
Universitatea din Craiova
e-mail: acernat.email@gmail.com

Rezumat: Întinse de-a lungul deceniilor, uneori având o frecvență mai mare, alteori desfășurându-se mai rar, vizitele regale au reprezentat pentru orașul Craiova momente cu adevărat solemne. Desfășurarea unei vizite regale a angrenat populația orașului, momentul devenind unui festiv. În spatele evenimentului, aspect necunoscut publicului larg, a stat însă un mare efort de organizare. Efortul administrativ de a duce la bun sfârșit organizarea evenimentului poate fi surprins în documentele de arhivă, acesta luând forma unui dialog între instituții, observându-se atenția privind ceremonialului, protocolul, pregătirea infrastructurii, și în general găsirea resurselor necesare organizării momentului. Pentru administrația locală, din punct de vedere organizatoric, vizitele regale au reprezentat adevărate provocări. Lipsa de resurse, infrastructura deficitară, comunicarea uneori defectuoasă, toate acestea au contribuit la sporirea efortului de organizare. Cu tot efortul generat, vizitele s-au bucurat în general de un succes din punct de vedere organizatoric.

Cuvinte-cheie: Vizite, Craiova, Carol I, Cereemonie, Protocol.

ASPECTS REGARDING THE ADMINISTRATIVE CHALLENGES IN ORGANIZING ROYAL VISITS TO CRAIOVA

Abstract: Spanning decades – sometimes occurring more frequently, other times more sporadically – royal visits marked truly solemn occasions for the city of Craiova. The unfolding of such a visit mobilized the city's population, transforming the moment into a festive event. Behind the scenes, however – an aspect largely unknown to the general public – lay a significant organizational effort. This administrative endeavor, aimed at ensuring the successful coordination of the event, is

reflected in archival documents. These records depict an ongoing dialogue between institutions and highlight the meticulous attention paid to ceremony, protocol, infrastructure preparation, and, more broadly, the sourcing of resources necessary to stage the event. From an organizational perspective, royal visits posed genuine challenges for the local administration. A lack of resources, poor infrastructure, and at times faulty communication, all contributed to increasing the effort required. Despite these obstacles, the visits were generally considered a success in terms of organization.

Key words: Visits, Craiova, Carol I, Ceremony, Protocol.

ROLUL CULTURAL ȘI FILANTROPIC AL FAMILIEI FILIȘANU

Ileana CIOAREC

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române
e-mail: ileanacioarec@yahoo.com

Rezumat: Membrii familiei Filișanu vor juca în secolele XIX și XX un rol important în viața culturală și socială a societății româneșii, și în special a Olteniei.

La începutul secolului al XIX-lea, membrii acestei familii au contribuit la înființarea uneia din primele școli publice din mediu rural. În iunie 1838, Dimitrie Filișanu se preocupa de achiziționarea se achiziționarea unui „trup de tabele pedagogice” pentru școala din Filași. În anul 1865, Dimitrie Filișanu s-a adresat administrației județului Dolj solicitând să i se permită să înființeze „cu a dumisale cheltuiulă edificiiurile de spital de arondisment cu înzestrarea sa de obiectele necesare”. Tot el își lua angajamentul să construiască și un sediu (tact) pentru Subprefectura plășii Jiu de Sus.

După decesul său, întreaga avere a rămas în seama soției sale care s-a preocupat, în continuare, de construirea unui spital, lăsând, prin testament „județului Dolj moșia sa Filașiu cu un fond afectat pentru totdeauna a servi la întreținerea spitalului hotărât a se reclădi din nou pe această moșie Filașiu și pe locul dăruit mai înainte de mine”. Clauza testamentară era ca „să poarte în viitor numirea Spitalul Filișanilor” cu un pavilion special pentru „Ophtalmie”.

Cuvinte-cheie: Familia Filișanu, rolul cultural, rolul filantropic, societatea românească, Spitalul Filișanu.

THE CULTURAL AND PHILANTHROPIC ROLE OF THE FILIȘANU FAMILY

Abstract: The members of the Filișanu family played an important role in the cultural and social life of Romanian society, particularly in the region of Oltenia, during the 19th and 20th centuries.

At the beginning of the 19th century, members of this family contributed to the establishment of one of the first public schools in a rural area. In June 1838, Dimitrie Filișanu took an interest in acquiring a "set of pedagogical tables" for the school in Filiași.

In 1865, Dimitrie Filișanu addressed the administration of Dolj County, requesting permission to establish, "at his own expense, the buildings for a district hospital along with the necessary equipment." He also committed to building a headquarters for the Sub-prefecture of the Upper Jiu district.

After his death, his entire estate was left to his wife, who continued his efforts to build a hospital. Through her will, she donated "to Dolj County her estate of Filiași, along with a fund permanently allocated for the maintenance of the hospital, which is to be rebuilt on this Filiași estate, on the land previously donated by me." A clause in the will specified that the hospital "shall henceforth bear the name Filișanu Hospital," with a special pavilion for ophthalmology.

Key words: Filișanu family, the cultural role, the philanthropic role, Romanian society, Filișanu Hospital.

ISTORII INTERFERATE ALE BISERICII SF. DUMITRU ȘI ALE ORAȘULUI CRAIOVA

Dinică CIOBOTEA

Prof. univ. dr., membru de onoare, Institutul de Cercetări
Socio-Umane din Craiova - C. S. Nicolăescu-Plopșor
e-mail: ciobodin@yahoo.com

Rezumat: Biserica Sf. Dumitru din Craiova, catedrală mitropolitană, este clasată între monumentele istorice naționale. Istoria ei (cu o vechime dovedită arheologic în secolele de sfârșit ale mileniului I sau în secolele XII-XIV, posibil în anul 1283 conform unui document din 1834), asemănătoare prin stilul săi bizantin cu bisericile din secolul al XII-lea din Georgia și Ucraina și cu bisericile domnești din Curtea de Argeș și Târgoviște) o așează ca martor milenar al istoriei orașului de pe Jiu.

Pisania lăcașului o datează în momentul refacerii ei ca biserică domnească de către Matei Basarab vv. la 1651, pe moșia lui stăpânită „din strămoșie”, adică moștenită de la neamul marilor boieri Craiovești. După mai multe reparații, ajunsă în ruină spre final de secol XIX, biserica a fost dărâmată și refăcută de arhitectul francez Lecomte de Noüy, proces care a durat între anii 1889 și 1933.

Istoria Bisericii Sf. Dumitru este și istoria orașului, întrucât ea „are darul – după cum a scris poetul Alexandru Macedonski – să redeștepte amintirea trecutului nostru românesc atât de strălucit, dar atât de tainic încă” și în zilele noastre, la 550 de ani de la atestarea Craiovei.

Cuvinte-cheie: istoria Craiovei, biserica Sf. Dumitru, patrimoniu, memorie.

INTERFERED HISTORIES OF THE „ST. DEMETRIUS” CHURCH AND THE CITY OF CRAIOVA

Abstract: The “St. Demetrius” Church of in Craiova, a metropolitan cathedral, is classified among the national historical monuments. Its history (with an archaeologically proven existence in the late centuries of the first millennium, in the twelfth-fourteenth centuries, maybe in 1283 according to a document from 1834), similar in its Byzantine style to the twelfth-century churches from Georgia and Ukraine

and to the princely churches in Curtea de Argeş and Târgovişte) places it as a millenary witness of the history of the city on the Jiu. The inscription of the place dates to the time of its restoration as a princely church by Matei Basarab vv. in 1651, on his estate owned „from the ancestor”, id est, inherited from Craiovescu great boyars family. After several repairs, felt into ruin towards the end of the nineteenth century, the church was demolished and rebuilt by the French architect Lecomte de Noüy, a process that lasted between 1889 and 1933.

The history of St. Demetrius Church is also the history of the city, as it “has the gift – as the poet Alexandru Macedonski wrote – to reawaken the memory of our Romanian past so brilliant, but still so mysterious” even today, 550 years after the oldest written record of Craiova.

Key words: history of Craiova, St. Dumitru church, heritage, memory.

LIBERTATEA DE CREAȚIE ȘI FUNCȚIA TEHNICĂ ÎN DOMENIUL DREPTULUI PROPRIETĂȚII INTELLECTUALE

Adrian CIRCA

Conf. univ.dr., Facultatea de Drept,
Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
e-mail: adrian.circa@ulbsibiu.ro

Rezumat: Proprietatea intelectuală conservă încă diviziunea binară între proprietatea literară și artistică și proprietatea industrială. Elementul care le unește este activitatea intelectuală, respectiv actul de creație. Bineînțeles că vedem și elementul care le diferențiază, și anume funcția care le-a fost acordată.

În practică, cel mai adesea se urmărește ca același bun, după expirarea perioadei de protecție a unui tip de drept de proprietate intelectuală, să acceadă la protecția unui alt tip de drept intelectual, dar care să le mențină aceeași exclusivitate și dacă se poate și pe o perioadă cât mai îndelungată. Printre cauzele care determină acest comportament al operatorilor economici care apelează la sistemele de protecție oferite de proprietatea intelectuală putem vedea mediul internațional devenit ultra-competitiv.

Un alt aspect care unește aceste drepturi constă în faptul că se urmărește apropierea formei unui produs, anume expresia rezultatului efortului de creație. Forma apropiată va fi doar acea formă perceptibilă grație aparenței unui produs. Această formă, în principiu, poate forma obiectul apropierii prin mai multe tipuri de drepturi intelectuale. În ipoteza în care această aparență este dictată de alte circumstanțe decât imaginația autorului lor, produsul nu va putea face obiectul protecției, de exemplu prin dreptul de autor. Cu alte cuvinte, forma exclusă de lege se referă la acele caracteristici ale formei inseparabile de funcția tehnică a obiectului.

Cuvinte-cheie: proprietate intelectuală, libertatea de creație, aparența produsului, funcția tehnică, autonomia drepturilor de proprietate intelectuală.

CREATIVE FREEDOM AND TECHNICAL FUNCTION IN THE FIELD OF INTELLECTUAL PROPERTY LAW

Abstract: Intellectual property still preserves the binary division between literary and artistic property and industrial property. The element that unites them is intellectual activity, namely the act of creation. Of course, we also see the aspect differentiating them, namely the function granted to them.

In practice, most often the aim is that the same good, after the expiration of the protection period of one type of intellectual property right, accesses the protection of another kind of intellectual right, but which maintains the same exclusivity, and if possible, for as long as possible. Among the causes that determine this behavior of economic operators who resort to the protection systems offered by intellectual property, we can see the international environment that has become ultra-competitive.

Another aspect that unites these rights is that the aim is to appropriate the form of a product, namely the expression of the result of the creative effort. The appropriate form will only be that form perceptible thanks to the appearance of a product. This form, in principle, can form the object of appropriation through several types of intellectual rights. If this appearance is dictated by circumstances other than the imagination of their author, the product will not be able to be the object of protection, for example, by copyright. In other words, the form excluded by law refers to those characteristics of the form that are inseparable from the technical function of the object.

Key words: Intellectual property, creative freedom, product appearance, technical function, autonomy of intellectual property rights.

**GUVERNANȚĂ ȘI CONSOLIDARE INSTITUȚIONALĂ –
OBIECTIV PRINCIPAL SUSȚINUT DE INIȚIATIVA
CENTRAL EUROPEANĂ. STUDIU DE CAZ:
PLANUL DE ACȚIUNE 2024-2026**

Mariana COJOC

Conf. univ. dr., Facultatea de Istorie și Științe Politice,
Universitatea „Ovidius” din Constanța
e-mail: marianacojoc@yahoo.com

Rezumat: Inițiativa Central Europeană se definește ca un forum interguvernamental înființat după căderea Berlinului. Obiectivul său principal este integrarea comunitară și cooperarea regională pentru a realiza o dezvoltare durabilă în această parte a Europei. Planul de acțiune 2024-2026 subliniază importanța bunei guvernări în regiune prin împuternicirea actorilor statali în consolidarea democrației, prin respectarea statului de drept și a drepturilor omului.

Cuvinte-cheie: Bună guvernare, Uniunea Europeană, Inițiativa Central Europeană, România, Guvernare Multinivel.

**GOVERNANCE AND INSTITUTIONAL DEVELOPMENT – A
PRIMARY OBJECTIVE OF THE CENTRAL EUROPEAN
INITIATIVE. CASE STUDY: PLAN OF ACTION 2024-2026**

Abstract: The Central European Initiative defines itself as an intergovernmental forum established after the fall of Berlin. Its primary objective is community integration and regional cooperation to achieve sustainable development in this part of Europe. The Action Plan 2024-2026 emphasizes the importance of good governance in the region by empowering state actors to consolidate democracy through respect for the rule of law and human rights.

Key words: Good Governance, European Union, Central European Initiative, Romania, Multilevel Governance.

SFÂNTUL APOSTOL ANDREI ÎN ISTORIOGRAFIA ROMANO-BIZANTINĂ ȘI ÎN MĂRTURIILE EPIGRAFICE

Marin COJOC

Pr. Conf. univ. dr., Facultatea de Teologie

Ortodoxă din Craiova

e-mail: marin.cojoc@yahoo.com

Rezumat: Sfântul Apostol Andrei, numit și protoklitos-primul chemat, conform tradiției, a fondat scaunul episcopal al Bizanțului (mai târziu Constantinopol) în anul 38 d.Hr., instalându-l pe Stachys ca episcop. Această eparhie a devenit sediul Patriarhiei Constantinopolului sub primul patriarh, Anatolius, în 451 după Sinodul Ecumenic de la Calcedon. Potrivit Hipolitus al Romei, Andrei a predicat în Tracia, iar prezența sa în Bizanț este menționată în Faptele apocrife ale lui Andrei. Eusebiu din Caesareea în Istoria Bisericească 3.1 (secolul al IV-lea) îl citează pe scriitorul bisericesc, Origen (c. 185 – c. 253) spunând că Andrei a predicat în Scythia. Vasile din Seleucia (432-447) știa și el despre misiunile apostolului Andrei în Tracia, Sciția și Ahaea. Sfântul Apostol Andrei a fost martirizat prin crucificare în orașul Patras (Patræ) din Ahaea, în anul 60 d.Hr. Textele timpurii, cum ar fi Faptele lui Andrei cunoscute mai târziu de Gregorie de Tours, (secolul al VI-lea), îl descriu pe Andrei ca fiind legat, nu bătut în cuie, de o cruce latină de tipul pe care se spune că Iisus a fost răstignit; Cu toate acestea, s-a dezvoltat o tradiție conform căreia Andrei a fost răstignit pe o cruce de tip, *crux decussata* (cruce în formă de X), cunoscută acum în mod obișnuit ca „Crucea Sfântului Andrei”. De-a lungul timpului moaștele Sfântului Apostol Andrei au fost păstrate la Patras. Philostorgius, în Istoria sa Ecclesiastică, scrisă în grecește între 425-433, relatează, într-adevăr că împăratul Constanțius al II-lea (337-361) a luat moaștele Sfântului Apostol Andrei și le-a transferat la Constantinopol în Biserica Sfinților Apostoli. Cu privire la Sfântul Apostol Andrei avem multe mărturii și în domeniul epigrafiei din diferite provincii romane precum Achaia-Patras, Tracia, Thessalia, Illyria, Dalmația, Asia Mică, Egipt, Cilicia, Palestina etc.

Cuvinte-cheie: Andrei, apostol/protoklitos, istoriografie, epigrafie.

SAINT ANDREW THE APOSTLE IN ROMAN-BYZANTINE HISTORIOGRAPHY AND EPIGRAPHIC TESTIMONIES

Abstract: The Holy Apostle Andrew, also called Protocletos, the First-Called, according to tradition, founded the episcopal see of Byzantium (later Constantinople) in 38 AD, installing Stachys as bishop. This diocese became the seat of the Patriarchate of Constantinople under the first patriarch, Anatolius, in 451 after the Ecumenical Council of Chalcedon. According to Hippolytus of Rome, Andrew preached in Thrace, and his presence in Byzantium is mentioned in the apocryphal Acts of Andrew. Eusebius of Caesarea in Church History 3.1 (4th century) quotes the church writer Origen (c. 185–c. 253) as saying that Andrew preached in Scythia. Basil of Seleucia (432–447) also knew of the apostle Andrew's missions in Thrace, Scythia, and Achaëa. The holy apostle Andrew was martyred by crucifixion in the city of Patras (Patræ) in Achaëa in 60 AD. Early texts, such as the Acts of Andrew later known by Gregory of Tours (6th century), describe Andrew as been bound, not nailed, to a Latin cross of the type on which Jesus is said to have been crucified; however, a tradition developed that Andrew was crucified on a cross of the type, *crux decussata* (X-shaped cross), now commonly known as the "Cross of St. Andrew". Over time the relics of the Holy Apostle Andrew were kept in Patras. Philostorgius, in his Ecclesiastical History, written in Greek between 425-433, reports, indeed, that the Emperor Constantius II (337-361) took the relics of the Holy Apostle Andrew and transferred them to Constantinople in the Church of the Holy Apostles. Regarding the Holy Apostle Andrew we have many testimonies also in the field of epigraphy from various Roman provinces such as Achaia-Patras, Thrace, Thessaly, Illyria, Dalmatia, Asia Minor, Egypt, Cilicia, Palestine, etc.

Key words: Andrew, apostle/protoklitos, historiography, epigraphy.

MINORITĂȚILE DIN JUDEȚUL ARAD. CREȘTERI ȘI SCĂDERI COMUNITARE

Elena-Rodica COLTA

Dr. etnolog, Centrul Cultural Județean Arad

e-mail: rodica.colta@gmail.com

Rezumat: Județul Arad a fost din antichitate o zonă străbătută sau locuită de mai multe populații. Trei dintre acestea, românii, ungurii și sârbii, se revendică în teritoriu prin vechime, însă, dintre toți, românii au fost aici tot timpul și au fost majoritari. Lor li se vor adăuga în valuri, alte grupuri etnice, germanii, slovacii, evreii, ucrainenii, bulgarii, rutenii și romii. Toate se autodefinesc prin istorie, religie, limbă și cultură tradițională. La o analiză demografică, pe parcursul a 150 de ani, o parte din aceste grupuri etnice scad numeric iar altele cresc.

Vorbim despre o constantă a multietnicității, transmisă pe durată lungă, ca element definitoriu acestui teritoriu.

Cuvinte-cheie: etnii, autodefinire, scăderi, creșteri demografice.

MINORITIES IN ARAD COUNTY COMMUNITY INCREASES AND DECREASES

Abstract: Since ancient times, the county of Arad has been an area traversed or inhabited by several population groups. Three of them, the Romanians, Hungarians, and Serbs, claim the territory on the basis of their long-standing presence, but, of all of them, the Romanians have been here all along and have always been the majority. They will eventually be joined in waves by other ethnic groups, the Germans, Slovaks, Jews, Ukrainians, Bulgarians, Ruthenians, and Roma. All are self-defined by their own history, religion, language, and traditional culture. When analysed demographically, over the course of 150 years, some of these ethnic groups have declined in numbers while others have grown. We are talking about a constant of multi-ethnicity, transmitted over a long period of time, as a defining element of this territory.

Key words: ethnicities, self-definition, decreases, demographic growth.

CRAIOVA ȘI JUDEȚUL DOLJ ÎN EPOCA REGULAMENTARĂ: ANCHETELE LANSATE DE RUȘI ȘI IMPORTANȚA LOR PENTRU CUNOAȘTEREA ISTORIEI LOCALE

Gabriel CROITORU

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Umane
din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor
email: gabrielcroitoru288@yahoo.com

Rezumat: Războiul ruso-turc din anii 1928-1829, încheiat prin pacea de la Adrianopol, din 2/14 septembrie 1829, a debutat cu ocuparea militară, în aprilie 1828, a celor două Principate Române, ocupație militară care a durat până în primăvara anului 1834. Domnii pământeni, nevoiți să-și părăsească tronurile, au fost înlocuiți de generali ruși cu titlul de Președinți Plenipotenți ai Divanurilor Moldovei și Valahiei, cei care au preluat conducerea efectivă a celor două principate. În timpul lui Pavel Kiseleff s-a început recenzarea resurselor economice, politice și administrative a Țării Românești în vederea realizării unei statistici generale care să ofere țarului o imagine cât mai veridică a acestui principat. Așadar, din porunca lui Pavel Kiseleff și sub coordonarea polcovnicului Fonton de Verrayon, au fost strânse tot felul de informații statistico-istorice despre fiecare județ al Țării Românești din perioada 1832-1834. În cadrul Serviciului Județean Dolj al Arhivelor Naționale s-a păstrat statistica județului Dolj, izvor statistic de primă importanță a cărui analiză aduce un important spor de cunoaștere asupra realităților economico, politice, sociale, administrative și ecleziastice ale județului Dolj.

Cuvinte cheie: istoria Craiovei, Regulamentele Organice, Fonton de Verrayon, statistica județului Dolj.

CRAIOVA AND DOLJ COUNTY IN THE ORGANIC REGULATIONS EPOCH: THE INVESTIGATIONS LAUNCHED BY THE RUSSIANS AND THEIR IMPORTANCE FOR THE KNOWLEDGE OF LOCAL HISTORY

Abstract: The Russo-Turkish War of 1928-1829, concluded by the Peace of Adrianople, on September 2/14, 1829, began with the military occupation, in April 1828, of the two Romanian Principalities, a military

occupation that lasted until the spring of 1834. The national princes, forced to leave their thrones, were replaced by Russian generals with the title of Plenipotentiary Presidents of the Divans of Moldavia and Wallachia, who took over the effective leadership of the two principalities. During the time of Pavel Kiseleff, the census of the economic, political and administrative resources of Wallachia began in order to make a general statistic that would offer the Tsar a more truthful image of this principality. Therefore, by order of Pavel Kiseleff and under the coordination of the colonel Fonton de Verrayon, all kinds of statistical-historical information about each county of Wallachia in the period 1832-1834 were collected. Within the Dolj County Service of the National Archives, the statistics of Dolj County have been preserved, a statistical source of primary importance whose analysis brings an important increase in knowledge on the economic, political, social, administrative and ecclesiastical realities of Dolj County.

Key words: history of Craiova, Organic Regulations, Fonton de Verrayon, statistics of Dolj County.

SCRIITURA AUTOMATĂ. CĂI CĂTRE SUBCONȘTIENT ȘI LIBERĂ CREAȚIE

Diana DĂNIȘOR

Prof.univ.dr.habil., Universitatea din Craiova, Facultatea de drept
Membru corespondent al Academiei Oamenilor de Știință din România
Membru al Uniunii Scriitorilor din România
e-mail: danisordiana@yahoo.ro

Rezumat: Acest articol își propune să exploreze scriitura automată ca metodă artistică și psihologică, inspirată de psihanaliza freudiană și adoptată de André Breton în cadrul suprarealismului. Prin transcrierea gândurilor fără intervenția rațiunii, această tehnică promovează o literatură spontană și necontrolată. Teoriile lui Julian Jaynes sugerează că scriitura automată ar putea reflecta o formă primitivă de gândire pre-conștientă, iar filosofi Jacques Derrida și Michel Foucault o consideră un act de subversiune a autorității limbajului. Articolul analizează și impactul acestei tehnici asupra literaturii moderne și influențele digitale contemporane, subliniind importanța sa în eliberarea gândirii și expresiei.

Cuvinte-cheie: scriitură automată, suprarealism, subconștient, subversiune, literatură modernă

AUTOMATIC WRITING. PATHS TO THE SUBCONSCIOUS AND FREE CREATION

Abstract: This article aims to explore automatic writing as both an artistic and psychological method, inspired by Freudian psychoanalysis and adopted by André Breton within the framework of surrealism. By transcribing thoughts without rational intervention, this technique fosters a spontaneous and uncontrolled form of literature. The theories of Julian Jaynes suggest that automatic writing may reflect a primitive form of pre-conscious thinking, while philosophers Jacques Derrida and Michel Foucault regard it as an act of subversion against the authority of language. The article also examines the impact of this technique on modern literature

and its contemporary digital influences, emphasizing its significance in the liberation of thought and expression.

Key words: automatic writing, surrealism, subconscious, subversion, modern literature.

UNESCO REFLECTAT ÎN PATRIMONIUL DE TEZAU AL MUZEULUI OLTENIEI

Roxana DECA

muzeograf gradul IA, dr., expert port popular
din Oltenia, Muzeul Olteniei Craiova
e-mail: roxanadeca@yahoo.com

Rezumat: Având un patrimoniu impresionant, cuprinzând peste 40 de mii de piese etnografice, Muzeul Olteniei, prin Secția de Etnografie, devine un reper pentru câteva dintre elementele de patrimoniu cultural imaterial UNESCO. Astfel, colecțiile care pot fi vizitate și care sunt deschise cu scopul familiarizării publicului cu valorile identitare românești și cu specificul Olteniei, devin puncte focale pentru informarea publicului de toate vârstele, aducând în prim plan piese de patrimoniu de o valoare istorică și documentară remarcabilă. Tezaurul din colecțiile noastre etnografice este apreciat de specialiștii care au alcătuit dosarele de promovare a acestor elemente de patrimoniu în UNESCO, constituindu-se într-o bază solidă de prezentare.

Cuvinte-cheie: patrimoniu, tezaur, UNESCO, identitate, muzeu.

UNESCO REFLECTED IN THE NATIONAL HERITAGE COLLECTIONS FROM THE MUSEUM OF OLTENIA

Abstract: Possesing an expensive patrimonial corpus of over 40,000 ethnographic artifacts, the Oltenia Museum – through its Ethnography Department – serves as significant reference point for several elements inscribed on the UNESCO Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity. The collections available for public viewing are curated with the objective of fostering awareness of Romanian cultural identity and the regional specificity of Oltenia. These exhibitions function as focal platforms for cultural education across age groups, foregrounding heritage objects of exceptional historical and documentary significance. The ethnographic treasury preserved within the museum is recognized by specialists involved in the compilatin of UNESCO nomination dossiers,

representing a substantial and authoritative foundation for the international promotion of these cultural elements.

Key words: patrimony, treasure, UNESCO, identity, museum.

EXCLUSIVITATEA ȘI CLAUZA DE NECONCURENȚĂ – PARALELĂ ÎNTRE DREPTUL CIVIL ȘI DREPTUL CONCURENȚEI

Alexandru DOGARU

Inspector de concurență, Consiliul Concurenței

e-mail: alex.dogaru99@yahoo.com

Rezumat: Respectarea unor dispoziții din Codul Civil, mai exact, cele referitoare la exclusivitate și clauza de neconcurență din cadrul contractului de agenție, reglementate la art. 2074 și art. 2075 din Codul Civil, poate duce la încălcarea normelor de dreptul concurenței.

Cuvinte-cheie: exclusivitate, neconcurență, civil, concurență.

EXCLUSIVITY AND NON-COMPETITION CLAUSE – PARALLEL BETWEEN CIVIL LAW AND COMPETITION LAW

Abstract: The compliance with certain provisions of the Civil Code, more precisely, those related to exclusivity and the non-competition clause, regulated in articles 2074 and 2075 of the Civil Code, may lead to a violation of competition law rules.

Key words: exclusivity, non-competition, civil, competition.

**DESPRE EFECTELE ADMITERII DE CĂTRE CURTEA
CONSTITUȚIONALĂ A EXCEPȚIEI DE
NECONSITUȚIONALITATE ALE UNOR PREVEDERI DIN LEGEA
NR. 303/2004 ȘI DIN LEGEA NR. 303/2022 PRIVIND STATUTUL
JUDECĂTORILOR ȘI PROCURORILOR**

Mihai DOGARU

Lect. univ., dr., Facultatea de Drept,
Universitatea din Craiova
e-mail: dogarum@rdsmail.ro

Rezumat: Ca urmare a unei decizii luată în unanimitate de către membrii CCR, foștii ofițeri ai serviciilor de informații SRI, SIE sau SPP pot accede la funcții de conducere în sistemul judiciar, inclusiv în cadrul judecătoriilor, tribunalelor, curților de apel și parchetelor.

În acest context, se creează premisele unor viitoare litigii CEDO în care statul român va avea calitatea de pârât, deoarece justițiabilii față de care se pronunță o soluție definitivă defavorabilă de către judecători care anterior au activat în cadrul serviciilor de informații, pot invoca în fața instanței europene lipsa accesului la justiție, în contextul în care nu au avut parte decât de un magistrat independent, neaservit niciunei structuri a statului.

Cuvinte-cheie: magistrat independent, inaccessul la justiție, ofițer Serviciul Român de Informații, ofițer Serviciul de Informații Externe.

**ON THE EFFECTS OF THE CONSTITUTIONAL COURT'S
ADMISSION OF THE EXCEPTION OF NON-COMPLIANCE OF
CERTAIN PROVISIONS OF LAW NO. 303/2004 AND OF LAW NO.
303/2022 ON THE STATUS OF JUDGES AND PROSECUTORS**

Abstract: Following a decision taken unanimously by the CCR members, the former officers SRI, SIE or SPP information services can accede to senior management positions in The Judiciary, including in courts, courts of appeal and The Prosecutor's office.

In this context, the premises for future ECHR disputes in which the Romanian state will have the status of defendant, because the defendants against whom an unfavourable final solution by judges who previously

worked within the framework of the intelligence services, can plead before the European court the lack of access to justice, in the context in which they had only one independent magistrate, not unconnected to any state structure.

Key words: independent magistrate, access to justice, officer SRI, officer SIE.

CRAIOVA TEZAURELOR: DESCOPERIRILE NUMISMATICE ȘI IMPORTANȚA LOR PENTRU ISTORIA CRAIOVEI (SECOLELE XVI-XIX)

Radu Gabriel Dumitrescu

Muzeogr. gr. I dr., Muzeul Olteniei

email: ducu2007d@yahoo.com

Rezumat: Prezentarea va cuprinde descrierea mai multor tezaure monetare, descoperite în perimetrul Craiovei, care surprind tipurile de monede ce au circulat în această zonă. Constatăm o mare diversitate de monede provenind din diverse spații monetare: cel otoman, cel central european sau cel polonez. Dacă pentru secolele XVI-XVII putem observa o preponderență a nominalurilor din spațiul central european și polonez, odată cu „secolul fanariot” constatăm o predominanță a monedelor otomane, influențată de factorii politico-militari, comerciali și de reforma sistemului monetar otoman.

În prima jumătate a secolului al XVIII-lea, piesele otomane domină structura circulației monetare, în special în regiunea din stânga Oltului și mai puțin în Oltenia unde, în timpul stăpânirii austriece, se constată un aflus de monedă mărunță și mijlocie venită din spațiul german controlat de habsburgi, ca urmare a politicii monetare impuse de la Viena. După revenirea Olteniei sub autoritatea domnitorilor de la București, se accentuează pătrunderea monedei otomane și în această regiune. În a doua parte a secolului al XVIII-lea se constată o mai bună difuziune a pieselor otomane în Țara Românească, la care se adaugă răzleț monede emise de Ragusa. Ca o particularitate a circulației monetare la sud de Carpați, se poate observa că în estul Țării Românești nominalurile otomane sunt însoțite de ruble, polturi și piese mărunte rusești, iar în Oltenia de monedele austriece.

Prin această comunicare dorim să contribuim la completarea imaginii circulației monetare în mediul urban al Țării Românești din perioada secolului al XVI-lea și până la începutul secolului al XIX-lea.

Cuvinte cheie: istoria Craiovei, Țara Românească, descoperiri numismatice, circulație monetară în secolele XVI-XIX.

CRAIOVA OF TREASURES: NUMISMATIC DISCOVERIES AND THEIR IMPORTANCE FOR THE HISTORY OF CRAIOVA (SIXTEENTH-NINETEENTH CENTURIES)

Abstract: The presentation will include the description of several monetary hoards, discovered in the perimeter of Craiova, which capture the types of coins that circulated in this area. We notice a great diversity of currencies from various spaces: the Ottoman, the Central European or the Polish. If for the sixteenth and seventeenth centuries we can observe a preponderance of denominations from the central European and Polish space, starting with the “Phanariot century” we record a predominance of Ottoman coins, process influenced by political-military and commercial factors and by the reform of the Ottoman monetary system.

In the first half of the eighteenth century, Ottoman coins dominated the structure of monetary circulation, especially in the region on the left bank of the Olt River and less in Oltenia where, during the Austrian rule, there was an influx of small and medium-sized coins from the German space controlled by the Habsburgs, as a result of the monetary policy imposed by Vienna. After the return of Oltenia under the authority of the princes from Bucharest, the penetration of the Ottoman currency in this region was accentuated. In the second part of the eighteenth century, there was a better diffusion of Ottoman coins in Wallachia, to which coins issued by Ragusa were added. As a peculiarity of the monetary circulation south of the Carpathians, in the east of Wallachia the Ottoman denominations are accompanied by rubles, polts and small Russian coins, and in Oltenia by Austrian coins.

Through this communication we want to contribute to completing the image of monetary circulation in the urban environment of Wallachia from the period of the sixteenth century to the beginning of the nineteenth century.

Keywords: history of Craiova, Wallachia, numismatic discoveries, monetary circulation in the sixteenth and nineteenth centuries.

POLUAREA VIZUALĂ SAU „URÂTUL” CA FATALITATE

Anca Ileana DUȘCĂ

Prof. univ. dr., Facultatea de Drept, Universitatea din Craiova,
e-mail: ileanadusca@gmail.com

Rezumat: Spre deosebire de alte surse de poluare, agresiunea luminoasă, agresiunea vizuală a noilor surse de lumină artificială și ceea ce transmit acestea sunt mai rar denunțate. Și totuși, retina și creierul sunt expuse constant la aceasta, uneori chiar și fără știrea noastră. Poluarea vizuală se adaugă celorlalți factori poluanți și începe să fie din ce în ce mai mult o problemă. Agresivitatea panourilor și imaginilor din jur poate fi adesea mult mai mult decât putem suporta, așa că reacția legală nu putea fi așteptată prea mult timp. Unele state au încercat deja să lupte împotriva poluării vizuale printr-o legislație adecvată, multe ajungând să ducă adevărate războaie legale și administrative cu firme care nu renunță la reclamele care sufocă pereții, vitrinele sau autobuzele, devenind enervante și obositoare.

Cuvinte-cheie: surse de poluare, agresiune luminoasă, agresiune vizuală, panouri publicitare, rețele electrice, antene GSM.

VISUAL POLLUTION OR "UGLINESS" AS A FATALITY

Abstract: Unlike other sources of pollution, light aggression, visual aggression by new sources of artificial light, and what they convey, are less often denounced. And yet, the retina and brain are constantly exposed to it, sometimes even without our knowledge. Visual pollution is added to the other polluting factors and starts to be more and more of a problem. The aggressiveness of the surrounding panels and images can often be much more than we can bear, so the legal reaction could not be expected too long. Some states have already tried to fight against visual pollution by means of appropriate legislation, many ending up waging real legal and administrative wars with companies that do not give up the advertisements that suffocate the walls, shop fronts or buses, becoming annoying and tiresome.

Key words: sources of pollution, light aggression, visual aggression, billboards, electrical networks, GSM antennas.

CRAIOVA FESTIVĂ: LOCURI CEREMONIALE ȘI TOPOGRAFIE SIMBOLICĂ (SECOLELE XVIII-XX)

Mircea GEORGESCU

cercetător independent, Comisia de istorie a orașelor
din România, Craiova

email: mirceageorgescu.craiova@yahoo.com

Rezumat: În comunicarea prezentă ne propunem să prezentăm o perspectivă asupra Craiovei prin prisma locurilor asociate ceremoniilor și sărbătorilor desfășurate de-a lungul timpului în acest oraș. Analiza evidențiază spațiile cu o încărcătură simbolică importantă, relevând modul în care acestea au contribuit la configurarea identității urbane.

Prezentarea debutează cu o incursiune în istoria Curții Băniei, considerată până la mijlocul secolului al XVIII-lea principalul reper al orașului. Acest spațiu reprezenta centrul puterii marelui ban al Craiovei, văzut de contemporani ca un „al doilea domn al țării”, care își avea „curtea și scaunul său de judecată deosebit”. Acesta căuta să „imprime o notă de grandoare” instituției pe care o reprezenta, transpunând la curtea pe care o întreținea, o parte din fastul curții domnești.

În continuare, ne vom raportăm la memoria urbană ca element de identitate, analizând modul în care anumite locuri și-au păstrat denumirile datorită unor evenimente petrecute în spațiul respectiv. Spre exemplu, toponime precum „Maidanul Brăiloiului” sau „Crucea de Piatră” s-au perpetuat prin relatările martorilor oculari ai unor momente istorice semnificative, precum prima defilare a unui corp al armatei române și primirea domnitorului Alexandru Ioan Cuza la Craiova. În acest context, vom evidenția diferențele dintre perspectiva bazată pe amintiri narative și cea a reconstrucției trecutului prin documente, oferind, totodată, o reinterpretare a topografiei locului.

Analiza traseelor urmate de înaltele oficialități, în timpul vizitelor la Craiova, evidențiază o serie de alte locuri esențiale în harta ceremonială a orașului. Itinerariile acestor vizite s-au modificat în timp, reflectând, în unele cazuri, schimbările din sfera puterii politice. Un alt tip de traseu poate fi observat în cazul procesiunilor publice organizate cu prilejul unor calamități naturale sau a unor evenimente sociale de amploare.

În final, trecerea în revistă a locurilor asociate sărbătoririi zilelor naționale, a sărbătorilor religioase și a celor urbane ne vor oferi o imagine

cuprinzătoare a orașului într-un cadru festiv. Astfel, prin analiza acestor spații ceremoniale, putem înțelege mai bine dinamica identității Craiovei de-a lungul secolelor XVII - XX.

Cuvinte cheie: istoria Craiovei, ceremonii, topografie simbolică, memorie urbană.

FESTIVE CRAIOVA: CEREMONIAL PLACES AND SYMBOLIC TOPOGRAPHY (EIGHTEENTH-TWENTIETH CENTURIES)

Abstract: In the present paper we aim to present a perspective on Craiova through the prism of the places associated with the ceremonies and celebrations held over time in this city. The analysis highlights spaces with an important symbolic charge, revealing how they contributed to the configuration of urban identity.

The presentation begins with an incursion into the history of the Bănia Court, considered until the middle of the eighteenth century the main landmark of the city. This space represented the center of power of the great ban of Craiova, seen by contemporaries as a “second ruler of the country”, who had his “court and his special court”. He sought to “imprint a note of grandeur” on the institution he represented, transposing to the court he maintained, part of the splendor of the princely court.

Next, we will relate to urban memory as a key element of identity, analyzing the way in which certain places have kept their names due to events that took place in that space. For example, toponyms such as “Maidanul Brăiloiului” or “Crucea de Piatră” have been perpetuated through the eyewitness accounts of significant historical moments, such as the first parade of a Romanian army corps and the reception of Prince Alexandru Ioan Cuza in Craiova. In this context, we will highlight the differences between the perspective based on narrative memories and that of the reconstruction of the past through documents, while offering a reinterpretation of the topography of the place.

The analysis of the routes followed by the high officials during their visits to Craiova highlights a series of other essential places in the ceremonial map of the city. The itineraries of these visits have changed over time, reflecting, in some cases, changes in the sphere of political power. Another type of route can be observed in the case of public

processions organized on the occasion of natural disasters or large-scale social events.

Finally, the review of the places associated with the celebration of national days, religious and urban holidays will give us a comprehensive image of the city in a festive framework. Thus, through the analysis of these ceremonial spaces, we can better understand the dynamics of Craiova's identity throughout the seventeenth and twentieth centuries.

Key words: history of Craiova, ceremonies, symbolic topography, urban memory.

PENTRU O ALTĂ ISTORIE ECONOMICĂ A CRAIOVEI PRIN PRISMA RELAȚIILOR DE CREDIT ȘI CONSUM

Georgeta GHIONEA

Cercet. șt. III, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova - C.S. Nicolăescu-Plopșor
e-mail: getaghionea@yahoo.com

Rezumat: La sfârșitul secolului al XIX-lea și în prima jumătate a secolului al XX-lea, instituțiile de credit din Craiova au jucat un rol esențial în dinamica economică și socială a orașului, contribuind la modernizarea societății urbane și la integrarea acesteia în circuitul național al capitalurilor. Apariția și dezvoltarea băncilor comerciale, băncilor populare, a cooperativelor de consum, a asociațiilor mutuale au facilitat accesul diverselor categorii sociale la surse de finanțare, la credit agricol și împrumuturi pentru consum.

Prezenta comunicare își propune să investigheze istoria economică a Craiovei dintr-o perspectivă alternativă, axată pe rețelele de credit și practicile de consum. Prin analiza documentelor inedite - contracte de împrumut, procese verbale ale consiliilor de administrație, publicitate comercială, dar și a presei locale, lucrarea va aduce în prim-plan modalitățile prin care creditul a devenit un instrument esențial al integrării sociale și economice. De asemenea, vor fi discutate intersecțiile dintre consum și identitate socială, cu accent pe evoluția preferințelor de consum și pe „strategiile financiare” utilizate de diferitele categorii sociale. Studiul contribuie astfel la o înțelegere mai nuanțată a economiei urbane craiovene, situând-o în contextul mai larg al transformărilor financiare și culturale din România modernă.

Cuvinte cheie: istorie economică urbană, rețele financiare, cultură a consumului, modernitate, credit

FOR A DIFFERENT ECONOMIC HISTORY OF CRAIOVA THROUGH THE PRISM OF CREDIT AND CONSUMPTION RELATIONS

Abstract: At the end of the nineteenth century and in the first half of the twentieth century, the credit institutions in Craiova played an essential role in the economic and social dynamics of the city, contributing

to the modernization of the urban society and its integration into the national capital circuit. The emergence and development of commercial banks, people's banks, consumer cooperatives, mutual associations have facilitated the access of various social categories to sources of financing, agricultural credit and consumer loans.

The present paper aims to investigate the economic history of Craiova from an alternative perspective, focused on credit networks and consumption practices. Through the analysis of unpublished documents - loan contracts, minutes of the boards of directors, commercial advertising, but also of the local press, the work will bring to the fore the ways in which credit has become an essential instrument of social and economic integration. The intersections between consumption and social identity will also be discussed, with a focus on the evolution of consumption preferences and the “financial strategies” used by different social categories. The study thus contributes to a more nuanced understanding of the urban economy of Craiova, placing it in the broader context of financial and cultural transformations in modern Romania.

Key words: urban economic history, financial networks, consumer culture, modernity, credit.

TEODOR TEODORINI: O VIAȚĂ ÎN SLUJBA THALIEI

Cristina GUDIN

Conf. univ. dr., Facultatea de Istorie,
Universitatea din București,
e-mail: cristinagudin@yahoo.fr

Rezumat: Comunicarea intenționează să evidențieze aspectele importante din viața și activitatea unui reputat artist al epocii moderne, și anume Teodor Teodorini. Acesta s-a aflat vreme de 20 de ani în fruntea teatrului din Craiova și s-a remarcat prin talentul actoricesc cu care a dat viață mai multor personaje de-a lungul carierei. A fost un priceput manager al teatrului, s-a implicat în lărgirea repertoriului teatral ca traducător, precum și în impulsionarea vieții culturale. La fel ca alți intelectuali, a considerat scena o platformă pentru educarea contemporanilor și informarea acestora, motiv pentru care a luat atitudine în fața abuzurilor din epocă, fapt care a condus la arestarea sa în mai multe rânduri.

Cuvinte-cheie: teatru, epoca modernă, actor, cultură, repertoriu.

TEODOR TEODORINI: A LIFE IN THE SERVICE OF THALIA

Abstract: The communication aims to highlight the important aspects of the life and work of a renowned artist in the modern era, namely Teodor Teodorini. He was at the head of the theater in the city of Craiova for 20 years and stood out for the acting talent with which he gave life to several characters throughout his career. He was a skilled theater manager, was involved in expanding the theatrical repertoire as a translator, as well as in stimulating cultural life. Like other intellectuals, he considered the stage a platform for educating and informing contemporaries, which is why he took a stand against the abuses of the era, a fact that led to his arrest on several occasions.

Key words: theater, modern era, actor, culture, repertoire.

UN NOU DICȚIONAR DE CULTURĂ TRADIȚIONALĂ. MOTIVAȚIE, STRUCTURĂ, METODOLOGIE ȘI REZULTATELE AȘTEPTATE

Adina HULUBAȘ

Cercet. șt. principal gradul I,
Academia Română, Filiala Iași,
e-mail: adina.hulubas@gmail.com

Rezumat: Arhiva de Folclor a Moldovei și Bucovinei a furnizat informație brută pentru aproape 30 de volume, de la constituirea sa în anul 1970. Baza de date găzduită de Academia Română, Filiala Iași a permis investigarea tuturor segmentelor de cultură tradițională, dar accesul la analizele etnologice rămâne limitat în mediul academic.

Cel mai nou proiect desfășurat pentru a valorifica datele etno-culturale din arhivă constă într-un dicționar de termeni prezenți în cadrul obiceiurilor de familie. Sinteza operată celor trei rituri de trecere (naștere, nuntă, înmormântare) va pune în circulație semnificații și practici active menite să atragă cele mai bune auspicii, într-o manieră accesibilă și atractivă. Comunicarea aduce în atenția specialiștilor contextul care motivează apariția unui nou dicționar, elementele sale de inovație și beneficiile probabile ale acestui demers științific.

Cuvinte-cheie: dicționar, obiceiuri familiale, rituri de trecere, simbol, gândire magică.

YET ANOTHER DICTIONARY OF TRADITIONAL CULTURE. MOTIVATION, STRUCTURE, METHODOLOGY AND THE EXPECTED RESULTS

Abstract: The Folklore Archive of Moldavia and Bucovina provided raw information for almost 30 volumes since its founding in 1970. This data base is hosted by The Romanian Academy, Iași Branch and it covers all the aspects of traditional culture. However, the access to their scientific analyses remains limited to the academic world.

The latest project implemented in this institution pursues the use of ethno-cultural data in a more accessible and attractive way for the general public. A dictionary of words that are present during three rites of passage

(childbirth, wedding and funerals) will open active meanings and practices for the general public. Their purpose is mainly to ward off evil and invoke good omens. The paper brings the necessity of such an instrument to the specialists' attention, and stresses its novelty elements, together with the foreseen benefits of the scientific initiative.

Key words: dictionary, family customs, passage rites, symbol, magic thinking.

CRAIOVA ȘI PROIECTUL *ATLAS ISTORIC AL ORAȘELOR* DIN ROMÂNIA: PENTRU O REAȘEZARE ASUPRA CERCETĂRII ISTORIEI URBANE DE LA NOI

Dan Dumitru IACOB

Cercet. șt. I dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane, Sibiu/
Comisia de istorie a orașelor - Academia Română
email: iacob@icsusib.ro

Rezumat: *Atlasul istoric al orașelor din România* este unul dintre principalele proiecte ale Comisiei de Istorie a Orașelor din România, aflată în subordinea Academiei Române. Atlasul românesc este conceput după standarde științifice internaționale și face parte din cel mai amplu proiect de cercetare științifică umanistă din Europa, în cadrul căruia au fost publicate atlase pentru cca 600 de orașe de pe continent. Obiectivul fundamental al acestui ambițios proiect internațional este crearea unei baze de date cu documente cartografice standardizate, adecvat cercetărilor comparative referitoare la procesul de urbanizare în Europa. Atlasele sunt necesare atât pentru identificarea tipologiei istorice a orașelor, cât și pentru surprinderea modificărilor structurale majore care le-au marcat evoluția în timp. În cazul Craiovei, în contradicție cu importanța istorică a orașului și cu patrimoniul său material și cultural, constatăm că, până de curând, a existat un interes redus privitor la identificarea și valorificarea planurilor sale istorice. Din fericire, o serie de studii recente, semnate de Ruxandra-Iulia Stoica, Mircea Georgescu, Laurențiu Rădvan și Mihai Anatolii Ciobanu, evidențiază aspecte relevante și inedite despre moștenirea cartografică a orașului, care, în lumina noilor descoperiri, este mai bogată și mult mai ofertantă în privința cercetărilor de istorie și topografie urbană. În consecință, o direcție de acțiune preliminară constă în explorarea fondurilor arhivistice din țară și străinătate unde există indicii care pot conduce la descoperirea de noi surse cartografice. Un astfel de caz, asupra căruia ne vom opri în a doua parte a intervenției noastre, îl reprezintă un plan al Craiovei din 1790, elaborat în cursul cartografierii generale a Țării Românești de către misiunea geodezică coordonată de generalul Specht. Planul se află în arhivele vieneze și înfățișează, pe o planșă distinctă, caroiată în creion, doar orașul Craiova. Cu acest prilej, ne-am propus să evidențiem caracteristicile tehnice ale planului, să descoperim motivele pentru care a fost executat, să identificăm și să analizăm cele mai importante informații istorice și

topografice pe care le conține. Finalitatea cercetării constă, în prealabil, în publicarea planului și în acumularea unor noi resurse documentare și cunoștințe necesare pentru elaborarea, în perspectivă, a unui atlas istoric al Craiovei.

Cuvinte cheie: Comisia de istorie a orașelor din România, proiecte naționale de istorie urbană, atlas istoric, istoria urbană a Craiovei.

CRAIOVA AND THE *HISTORICAL ATLAS OF CITIES* IN ROMANIA PROJECT: FOR A REVIEW OF THE URBAN HISTORY RESEARCH IN OUR COUNTRY

Abstract: *Atlasul istoric al orașelor din România* [*The Historical Atlas of Cities in Romania*] is one of the main projects of the Commission for the History of Cities in Romania, subordinated to the Romanian Academy. The Romanian Atlas is designed according to international scientific standards and is part of the largest humanistic scientific research project in Europe, within which atlases for about 600 cities on the continent have been published. The fundamental objective of this ambitious international project is to create a database of standardized cartographic documents, suitable for comparative research on the urbanization process in Europe. Atlases are necessary both for identifying the historical typology of cities and for capturing the major structural changes that have marked their evolution over time. In the case of Craiova, in contradiction with the historical importance of the city and its material and cultural heritage, we find that, until recently, there was little interest in identifying and capitalizing on its historical plans. Fortunately, a series of recent studies, signed by Ruxandra-Iulia Stoica, Mircea Georgescu, Laurențiu Rădvan and Mihai Anatolii Ciobanu, highlight relevant and novel aspects about the city's cartographic heritage, which, in the light of new discoveries, is richer and much more promising in terms of urban history and topography research. Consequently, a preliminary direction of action consists in the exploration of archival funds in the country and abroad where there are clues that can lead to the discovery of new cartographic sources. One such case, which we will dwell on in the second part of our intervention, is represented by a plan of Craiova from 1790, elaborated during the general mapping of Wallachia by the geodetic mission coordinated by General Specht. The plan is in the Viennese archives and depicts, on a distinct plate, squared in pencil, only the city of Craiova. On this occasion, we proposed

to highlight the technical characteristics of the plan, to discover the reasons why it was executed, to identify and analyze the most important historical and topographical information it contains. The purpose of the research is to publish the plan and to accumulate new documentary resources and knowledge necessary for the elaboration, in perspective, of a historical atlas of Craiova.

Key words: Comisia de istorie a orașelor din România [Commission for the History of Cities in Romania], national urban history projects, historical atlas, urban history of Craiova.

BISERICA ORTODOXĂ ȘI REPRESIUNEA COMUNISTĂ: ARHIEPISCOPIA CRAIOVEI ÎN ANII 1959-1960

Ana-Maria IANCU

Cercet. șt. dr., Institutul de Științe Politice
și Relații Internaționale „Ion I.C. Brătianu”, București
email: anamar_radu@yahoo.fr

Rezumat: Comuniștii români au preluat în mod fidel modelul sovietic de relație a Bisericii cu Statul. La sfârșitul anilor 1950 autoritățile politice românești au urmat noua linie „dictată” de Moscova, caracterizată de intensificarea persecuțiilor clerului și credincioșilor. Oglindirea acțiunilor Moscovei de către comuniștii români este demonstrată de adoptarea Decretului 410/1959 de desființare a mănăstirilor, precum și de valurile de arestări de preoți (dar nu numai), din anii 1958-1959.

Pe lângă contextul extern, cel politic intern, precum și cel regional, au jucat un rol important în modelarea relației dintre Biserica Ortodoxă Română și autoritățile comuniste. Accentuarea reprimării Bisericii la sfârșitul anilor 1950 a fost influențată de temerea lui Gheorghiu-Dej că va fi înlocuit de sovietici și de dorința de a le dovedi acestora fidelitatea sa după retragerea trupelor sovietice. Un rol important l-a avut și dorința conducerii comuniste de a reprima orice mișcare similară Revoluției maghiare din 1956, dar și luptele intestinale pentru putere din cadrul PMR. O cauză internă relativ nestudiată a intensificării represiunii la sfârșitul anilor 1950 și începutul anilor 1960, este „împotmolirea” procesului de colectivizare, care nu a fost încheiat oficial decât în 1962, tocmai prin terorizarea populației și arestarea liderilor locali de opinie, în frunte cu preoții. Oltenia fiind o regiune preponderent agricolă, (și) așa se explică arestarea unui număr mare de clerici olteni în această perioadă și gruparea lor în brigăzi speciale în anumite lagăre de muncă. O ipoteză care se dorește verificată prin această cercetare este aceea că activitatea factorilor locali de putere (împuternicit pentru Culte, ofițeri de Securitate, Arhiepiscop/Mitropolit, protoierei și consilieri) și jocurile de putere dintre ei și-au pus amprenta asupra aplicării legislației și directivelor primite de la centru.

Din punct de vedere metodologic, această cercetare se bazează pe prelucrarea datelor deja existente, în diverse arhive, publice și private, în

literatura de specialitate și în presa laică și bisericească a vremii, precum și pe analiza comparativă a surselor.

Cuvinte cheie: istoria Craiovei, Biserica Ortodoxă Română, Arhiepiscopia Craiovei, regimul comunist al anilor 1959-1960.

THE ROMANIAN ORTHODOX CHURCH AND THE COMMUNIST REPRESSION: THE ARCHDIOCESE OF CRAIOVA IN 1959-1960

Abstract: The Romanian communists faithfully took over the Soviet model of the relationship between the Church and the State. At the end of the 1950s, the Romanian political authorities followed the new line “dictated” by Moscow, characterized by the intensification of the persecutions of the clergy and the faithful. The reflection of Moscow’s actions by the Romanian communists is demonstrated by the adoption of Decree 410/1959 on the abolition of monasteries, as well as by the waves of arrests of priests (but not only), in the years 1958-1959.

In addition to the external context, the internal political one, as well as the regional one, played an important role in shaping the relationship between the Romanian Orthodox Church and the communist authorities. The accentuation of the repression of the Church in the late 1950s was influenced by Gheorghiu-Dej’s fear that he would be replaced by the Soviets and by the desire to prove his fidelity to them after the withdrawal of Soviet troops. An important role was also played by the desire of the communist leadership to repress any movement like the Hungarian Revolution of 1956, but also by the internal struggles for power within the PMR. A relatively unstudied internal cause of the intensification of repression in the late 1950s and early 1960s is the “stalemate” of the collectivization process, which was not officially concluded until 1962, precisely by terrorizing the population and arresting local opinion leaders, led by priests. Oltenia being a predominantly agricultural region, (and) this explains the arrest of a large number of Oltenian clergy during this period and their grouping in special brigades in certain labor camps. A hypothesis that is to be verified through this research is that the activity of the local power factors (empowered for Cults, Securitate officers, Archbishop/Metropolitan, archpriests and councilors) and the power games between them have left their mark on the application of the legislation and directives received from the center.

From a methodological point of view, this research is based on the processing of already existing data, in various archives, public and private, in the specialized literature and in the secular and ecclesiastical press of the time, as well as on the comparative analysis of sources.

Key words: history of Craiova, Romanian Orthodox Church, Archdiocese of Craiova, communist regime of 1959-1960.

SIMBOLURI VEGETALE ÎN CONTEXTUL OBICEIURILOR DE IARNĂ

Loredana-Maria ILIN-GROZOIU

Cercet. șt. III, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române,
e-mail: lorelayy2007@yahoo.com

Rezumat: Studiul asupra vegetalului, cu multiplele lui valențe etnologice, se întemeiază pe cercetările noastre de teren, pe care le-am întreprins în ultimii ani în spațiul oltenesc.

Am acordat, încă de la început, o importanță deosebită rostului simbolului, accentuând ideea că, simbolul face legătura între om și Lume, îi dă posibilitatea individului, periodic, să își regăsească centralitatea și apartenența la Tot. Simbolurile vegetale asigură sinteza concretului cu imaginarul, precum și cu abstractul și dau Lumii o dimensiune supranaturală.

În continuare am încercat să surprindem disponibilitățile multiple ale vegetalului într-o serie de rituri circumscrise sărbătorilor de iarnă, practici la care se recurge și în alte momente de vârf ale sărbătoreșcului. Mentalul colectiv îi conferă vegetalului valențe sporite, elementul vegetal fiind chemat să protejeze habitatul de forțele malefice, deosebit de agresive în anumite momente ale ciclului calendaristic, să promoveze prosperarea individului în plan fizic și mental.

Cuvinte-cheie: simbolism, vegetal, obiceiuri de iarnă, Oltenia.

PLANT SYMOLS IN THE CONTEXT OF WINTER CUSTOMS

Abstract: The study on vegetation, with its multiple ethnological valences, is based on our field research, which we have undertaken in recent years in the Oltenian area.

From the beginning, great importance was given to the meaning of the symbol, emphasizing the idea that, The symbol connects man and the World, it gives the individual the possibility, periodically, to rediscover his centrality and belonging to the All. Plant symbols ensure the synthesis of

the concrete with the imaginary, as well as with the abstract, and give the World a supernatural dimension.

Further on, it was shown the multitude of usages in which specific plants are used, in a series of rites related to the summer holidays, practices that are also resorted to in other significant moments of the holiday. The collective belief gives the vegetal increased valences, the vegetal element being summoned to protect the habitat from evil forces, particularly aggressive at certain moments of the calendar cycle, to promote the prosperity of the individual, both physically and mentally.

Key words: vegetation, symbolism, winter customs, Oltenia.

**NEGUSTORI DE ALTĂDATĂ AI CRAIOVEI.
STUDIU DE CAZ: TEODORAN MIHAIL
(SECOLUL AL XVIII-LEA)**

Gheorghe LAZĂR

Cercet. št. I dr., Institutul de Istorie „N. Iorga”, București

e-mail: georgelaz2001@yahoo.fr

Rezumat: În timpul domniei lui Matei Basarab – pentru a ne raporta doar la această perioadă istorică, a cărei importanță pentru istoria Țării Românești nu credem că mai este nevoie să o demonstrăm – misionarul catolic Petru Bogdan Bakšić (Petro Deodato Bakšić) constata, printre altele, intensă activitate economică a Craiovei. Potrivit spuselor acestuia, situația se datora în mare măsură poziției geografice privilegiate pe care orașul de pe malul Jiului o ocupa în prosperul comerț desfășurat în acea perioadă cu zona de la sud de Dunăre, în special în ceea ce privește comerțul cu animale, fiind atestată prezența unui număr mare de negustori străini, unii dintre aceștia sosind chiar din Constantinopol.

Mai târziu, în special începând cu perioada în care Oltenia s-a aflat sub administrație austriacă (1718-1739), dar și după aceea, negustorii din Craiova și împrejurimile acesteia se vor orienta mai degrabă spre comerțul cu Transilvania (în special cu Sibiu și Brașovul) și, de aici, mai departe spre Buda și chiar Viena, cu urmări importante asupra vieții economice a orașului, din ce în ce mai prosperă. Din această perspectivă, în comunicarea de față ne propunem să oferim informații necunoscute despre familia și activitatea comercială lui Teodoran Mihail, figură importantă a vieții economice a orașului din cea de-a doua jumătate a secolului al XVIII-lea și, totodată, unul dintre cei mai importanți „agenți” din zona Olteniei ai bine cunoscutului negustor Hagi Constantin Pop de la Sibiu.

Cuvinte cheie: Craiova, negustori, secolul al XVIII-lea, familie, Teodoran Mihail.

**MERCHANTS OF YESTERDAY FROM CRAIOVA.
CASE STUDY: THEODOR MIHAIL**

Abstract: During the reign of Matei Basarab – to refer only to this historical period whose importance for the history of Wallachia we do not

believe it is necessary to prove – the catholic missionary Petru Bogdan Bakšić (Petro Deodato Bakšić) noted, among other things, the intense economic activity of Craiova. According to him, the situation was largely due to the privileged geographical position that the city on the banks of the Jiu River occupied in the prosperous trade carried out at that time with the area south of the Danube, especially in terms of the trade with animals, the presence of a large number of foreign merchants being attested, some of them arriving even from the area of Constantinople.

Later, especially starting with the period when Oltenia was under Austrian administration (1718-1739), but also afterwards, the merchants from Craiova and its surroundings will rather orient themselves towards trade with Transylvania (especially with Sibiu and Brasov) and, from here, further to Buda and even Vienna, with important consequences on the economic life of the city, more and more prosperous. From this perspective, in this communication we intend to provide unknown information about the family and commercial activity of Teodoran Mihail, an important figure of the economic life of the city in the second half of the eighteenth century and at the same time one of the most important “agents” in the Oltenia area of the well-known merchant Hagi Constantin Pop from Sibiu.

Key words: Craiova, merchants, 18th century, family, Teodoran Mihail.

CERAMICĂ IMPRIMATĂ, DE TIP INSULA BANULUI, DIN PRIMA EPOCĂ A FIERULUI DESCOPERITĂ ÎN OLTENIA

Simona LAZĂR

Cercet. șt. II, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române,
e-mail: simonalazar@ymail.com

Rezumat: Cea de-a doua etapă a Hallstattului timpuriu la nord de Dunăre se caracterizează prin difuzarea unor noi influențe din Balcani, provenite din regiunea bazinului Mariței, din aria grupurilor culturale Pșeničevo și Čepina. În zona Dunării de Jos, în Dobrogea și în Moldova, acestea se concretizează prin descoperiri cu ceramică imprimată, de tip Babadag și Cozia-Brad, iar în aria noastră de studiu prin ceramica de tip Gornea-Kalakača și Insula Banului. Siturile cu ceramică imprimată de tip Insula Banului se concentrează în SV Olteniei. Singura descoperire din centrul Olteniei care, după decorul ceramic, ar putea fi atribuită stilului grupului Insula Banului este cea de la Brădești, jud. Dolj.

Cuvinte cheie: prima epocă a fierului, ceramică imprimată, Insula Banului, Oltenia.

IMPRINTED CERAMICS, OF THE INSULA BANULUI TYPE, FROM THE FIRST IRON AGE DISCOVERED IN OLTENIA

Abstract: The second stage of the Early Hallstatt in the north of the Danube is characterized through the diffusing of some new influences from the Balkans, arrived from the Marița's basin, from the area of Pșeničevo and Čepina cultural groups. In the Dunărea de Jos area, in Dobrogea and in Moldova, they appear in discoveries with imprinted ceramics, of Babadag and Cozia-Brad type and in our studied area through the Gornea-Kalakača and Insula Banului type pottery. The finds with printed ceramics of the Insula Banului type are concentrated in SW Oltenia. The only discovery in central Oltenia

that, based on the ceramic decoration, could be attributed to the style of the Insula Banului group is that from Brădești, Dolj County.

Key words: the Early Hallstatt, imprinted ceramics, Insula Banului, Oltenia.

**UTOPIA ÎNCREMENITĂ:
ARHITECTURA CRAIOVEI ȘI MEMORIA SA ISTORICĂ
ÎN COMUNISMUL CEAUȘIST**

Silviu-Gabriel LOHON

Cercet. șt. III, Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor
email: gabilohon@yahoo.co.uk

Rezumat: Amplele ansambluri urbanistice și arhitecturale ce restructurează cu precădere zonele centrale ale orașelor, așa-numitele centre civice, generează un nou tip de identitate urbană, adesea indiferentă față de istoria locală, polarizând relația dintre discursul arhitectural și discursul puterii, dintre tipul de proiecție urbanistică și tipul de experiență umană. Centrele civice din reședințele de județ ale României constituie o serie relativ coerentă de intervenții așteptate, aprobate și dirijate de la un nivel politic superior. În plus, această serie de intervenții a ajuns la rezultate foarte diferite de ceea ce s-ar fi petrecut în alt context politic în sensul restructurării zonelor centrale ale orașelor. Cea mai evidentă încadrare interpretativă a centrelor civice ar putea fi rezumată la raționamentul conform căruia perioada Nicolae Ceaușescu a inclus câteva elemente unice în exercitarea puterii care au făcut posibilă o serie de investiții fără precedent și dificil de repetat, printre care și în aceste centre civice despre care dorim a discuta în materialul de față. Acest raționament ar atribui, deci, nu numai ambiția determinantă, ci și viziunea aferentă aproape exclusiv elementului politic. Memoria, ca element de identitate urbană, definește orașul, arealul urban compunându-se din experiențe și istorii personale ce desenează și regândesc ideea de spațialitate colectivă. Iată de ce, o analiză istorică (și) din această perspectivă istorică are, și ea, la rândul ei, legitimitatea sa științifică.

Cuvinte cheie: istoria Craiovei, regimul comunist, centru civic, identitate urbană.

**THE FROZEN UTOPIA:
THE ARCHITECTURE OF CRAIOVA AND ITS HISTORICAL
MEMORY IN CEAUSESCU'S COMMUNISM**

Abstract: The large urban and architectural ensembles that restructure especially the central areas of cities, the so-called civic centers, generate a new type of urban identity, often indifferent to local history, polarizing the relationship between architectural discourse and the discourse of power, between the type of urban projection and the type of human experience. The civic centers in the county capitals of Romania constitute a relatively coherent series of interventions expected, approved, and directed from a higher political level. In addition, this series of interventions has achieved quite different results from what would have happened in another political context in the sense of restructuring the central areas of cities. The most obvious interpretative framing of the civic centers could be summarized in the reasoning according to which the Nicolae Ceausescu period included some unique elements in the exercise of power that made possible a series of unprecedented and difficult to repeat investments, including in these civic centers that we want to discuss in this material. That reasoning would therefore attribute not only the decisive ambition but also the related vision exclusively to the political element. Memory, as an element of urban identity, defines the city, the urban area being composed of subjective experiences and histories that draw and rethink the idea of collective spatiality. This is why a historical analysis (also) from this historical perspective also has, in turn, its scientific legitimacy.

Key words: history of Craiova, communist regime, civic center, urban identity.

PENTRU O ISTORIE SENZORIALĂ A CRAIOVEI: SURSE ȘI METODOLOGIE PENTRU CERCETAREA UNEI URBANITĂȚI AFECTIVE ÎN SECOLUL AL XIX-LEA

Nicolae MIHAI

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor
email: nicomihai48@gmail.com

Rezumat: În materialul prezent încercăm să schițăm modul în care putem aborda istoria urbană a Craiovei prin înțelegerea peisajului său senzorial. Am ales secolul al XIX-lea pentru că el se pretează mai bine la acest tip de abordare din partea istoricului român datorită unei consistențe a surselor documentare. Luăm în calcul *capacitatea simțurilor de a fonda realitatea socială* și modul în care urbanitatea craioveană a putut da naștere unui *peisaj senzorial* specific (Alain Corbin). care accentuează, începând cu perioada Regulamentelor Organice, un model civilizațional urban occidental, rapoartele Poliției, sesizările cetățenilor urbei care reclamă disfuncționalități, insistând pe elemente de peisaj senzorial (mirosuri neplăcute, străzi murdare, strigăte nepotrivite, țipete, înjurături) care contribuie la construcția unor teritorii sonore, olfactive. În centrul argumentului nostru este că o abordare senzorială trebuie să țină cont, pe cât posibil, de „înțelegerea unui spectru senzorial unitar” (Ulrike Crampl, Robert Beck).

Cuvinte cheie: istorie senzorială, istoria Craiovei, peisaj senzorial urban, surse și metodologie.

FOR A SENSORY HISTORY OF CRAIOVA: SOURCES AND METHODOLOGY FOR THE RESEARCH OF AN AFFECTIVE URBANITY IN THE NINETEENTH CENTURY

Abstract: In the present material we try to outline how we can approach the urban history of Craiova by understanding its *sensory landscape*. I chose the nineteenth century because it lends itself better to this type of approach on the part of the Romanian historian due to a consistency of documentary sources about Craiova. We consider the

capacity of the senses to fund social reality and the way in which the urbanity of Craiova could give rise to a *specific sensory landscape* (Alain Corbin). We are considering the urban regulations that emphasize, starting with the period of the Organic Regulations, a Western urban civilizational model, the police reports, the notifications of the citizens themselves who complain about dysfunctions, insisting on elements of the sensory landscape (unpleasant smells, dirty streets, inappropriate shouts, screams, swearing) that contribute to the construction of sound, olfactory territories. At the heart of our argument is that a sensory approach must take into account, as far as possible, “understanding a unitary sensory spectrum” (Ulrike Crampl and Robert Beck 2013).

Keywords: sensory history, history of Craiova, urban sensory landscape, sources and methodology.

**„ACESTE DOAMNE CARE FAC CINSTE URBEI NOASTRE”:
CRAIOVA ȘI SOCIETĂȚILE FEMININE DE BINEFACERE
(A DOUA JUMĂTATE DE SECOL XIX-ÎNCEPUT DE SECOL XX)**

Narcisa-Maria MITU

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor
email: narcisa_mitu@yahoo.com

Rezumat: Prezenta comunicare aduce în atenția publicului imaginile și poveștile câtorva dintre femeile care, din poziția privilegiată oferită de nume, avere sau talent, au contribuit, prin acțiuni caritabile, la bunăstarea comunității, și prin educație, la etalarea unor modele existențiale exemplare tinerelor generații. Ce le-a determinat pe cele mai multe dintre aceste distinse doamne să recurgă la astfel de gesturi? Documentele au fost cele care ne-au răspuns la această întrebare iar concluzia este că virtuți precum iubirea față de cei greu încercați de viață, empatia, grija, blândețea, mila și răbdarea au dominat caracterele acestor doamne. Acestor virtuți li s-au adăugat, desigur, educația din familie, educația școlară, lecția publică (ceea ce vede la cei din jur) dar și experiența personală, traumele pe care le-au experimentat, unele dintre ele rămânând orfane de mame din fragedă pruncie (Lucia Romanescu, Olga Gigurtu) iar altele trăind o mare neîmplinire, maternitatea (Sofia Caneciu, Elena Bucureșteanu, Aristia Aman). În concluzie, lucrarea aceasta se dorește a fi un tribut adus acelor femei, doamne din înalta societate craioveană, care s-au implicat în activitatea caritabilă și de asistență socială și ale căror opere au dăinuit și după trecerea lor în neființă.

Cuvinte cheie: istoria socio-culturală a Craiovei, spațiul urban, filantropie, societăți feminine de binefacere.

**THESE LADIES WHO HONOUR OUR CITY: CRAIOVA AND THE
WOMEN'S CHARITABLE COMPANIES (THE SECOND HALF OF
THE 19TH CENTURY – THE BEGINNING
OF THE 20TH CENTURY)**

Abstract: The work brings to the attention of the public the images and stories of some of the women who, from the privileged position offered

by name, wealth or talent, contributed, through charitable actions, to the well-being of the community, and through education, to the providing of exemplary role-models for the younger generations. What determined most of these distinguished ladies to resort to such gestures? The documents were the ones that answered this question, and the conclusion is that virtues such as love for those who are hard tried by life, empathy, care, gentleness, mercy and patience dominated the characters of these ladies. To these virtues, there were added, of course, the brining-up, the school education, the public lesson, but also the personal experience, the traumas they experienced, some of them being orphaned by mothers from an early age (Lucia Romanescu, Olga Gigurtu), and others experiencing a harsh unfulfillment, the motherhood (Sofia Caneciu, Elena Bucureşteanu, Aristia Aman). In conclusion, the present work is to be a tribute to those women, ladies from the high society of Craiova, who were involved in charitable and social assistance activity, whose great deeds lasting even after their passing away.

Key words: the socio-cultural history of Craiova, urban space, philanthropy, women's charitable societies.

OLTENIA ȘI MOMENTUL SNAGOV 2000. CUM A INFLUENȚAT TRANZIȚIA EVOLUȚIA OLTENIEI PE CALEA INTEGRĂRII EUROPENE

Florin F. NACU

Cercet. șt. III, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române,
e-mail: florinnacu86@yahoo.ro

Rezumat: În iunie 1995 și în anul 2000, la Snagov, partidele politice românești au convenit că integrarea europeană era singura cale viabilă pentru România, aflată în tranziția la economia de piață. În 1996, s-a produs prima alternanță democratică la guvernare, între forțe de stânga și forțe de dreapta.

Oltenia a fost o regiune puternic ancorată în realitățile comuniste, deci tranziția și cele două documente elaborate la Snagov i-au influențat evoluția pe multiple planuri, mai ales economic, social și politic. Vom încerca să vedem cum s-a derulat tranziția în Oltenia în intervalul 1996-2000.

Cuvinte-cheie: Oltenia, 1995,2000, Snagov, tranziție.

OLTENIA AND THE SNAGOV 2000 MOMENT. HOW DID THE TRANSITION INFLUENCE THE EVOLUTION OF OLTENIA ON THE PATH TO EUROPEAN INTEGRATION?

Abstract: In June 1995 and in 2000, at Snagov, Romanian political parties agreed that European integration was the only viable path for Romania, which was in transition to a market economy. In 1996, the first democratic alternation of government took place, between left-wing and right-wing forces.

Oltenia was a region strongly anchored in communist realities, so the transition and the two documents developed at Snagov influenced its evolution on multiple levels, especially economic, social and political. We will try to see how the transition unfolded in Oltenia between 1996 and 2000.

Key words: Oltenia, 1995,2000, Snagov, transition.

MODIFICĂRI ÎN LEGISLAȚIA ROMÂNEASCĂ ÎN PERIOADA 1996-2000 PE LINIA NEGOCIERILOR DE ADERARE LA UE

Dr. Alexandra NACU
e-mail: alexanacu@yahoo.com

Rezumat: Oltenia a fost o regiune adânc înrădăcinată în economia de tip centralizat cu influențe inclusiv în zona proprietății. Tranziția și integrarea europeană au necesitat la nivel național adoptarea unor legi care să definească retrocedarea proprietăților confiscate prin naționalizare și colectivizare după 1948. Era nevoie de legi privind concurența, economia de piață, libera inițiativă, redefinirea administrației la toate nivelurile, privatizarea. Articolul va surprinde modul în care Oltenia a reușit să se transforme ca urmare a aplicării noii legislații și care au fost elementele fundamentale ale acestei legislații.

Cuvinte-cheie: Oltenia, legislație, evoluție, tranziție, integrare europeană.

CHANGES IN ROMANIAN LEGISLATION DURING THE PERIOD 1996-2000 IN LINE WITH EU ACCESSION NEGOTIATIONS

Abstract: Oltenia was a region deeply rooted in the centralized economy with influences including in the area of property. The transition and European integration required the adoption of laws at the national level that would define the restitution of properties confiscated through nationalization and collectivization after 1948. Laws were needed regarding competition, market economy, free initiative, the redefinition of administration at all levels, privatization. The article will capture how Oltenia managed to transform itself as a result of the application of the new legislation and what were the fundamental elements of this legislation.

Key words: Oltenia, legislation, evolution, transition, European integration.

TĂCEREA ȘI CONFESIUNEA - UN „CERC“ NECESAR PENTRU AUTOCUNOAȘTERE ȘI PERCEPEREA CELUI ALT

Alin NAIDIN

Drd., Universitatea din Craiova,
Școala doctorală „Alexandru Piru“
e-mail: naidin_alin@yahoo.com

Rezumat: Ca forme ale comunicării cu efect de persuadare și „vindecare“ sufletească sunt esențiale comunicarea cu Sine, comunicarea cu Celălalt și comunicarea cu Divinitatea. Aceste repere sunt de regăsit în comportamentul uman care presupune norme de respectat în contexte bine definite. Între aceste forme se instalează în fiecare etapă a procesului comunicațional un spațiu al tăcerii, resimțit ca un timp al vindecării. Vom face referire la două spații geografice în care, prin experiența personală, observația participativă și comunicarea cu Celălalt, am verificat sintagma *taina tăcerii – vindecare a spiritului și trupului*.

O primă experiență am avut-o reconstituind drumul invers, dinspre cunoașterea fenomenului din surse livrești la participarea în grup în sărbătoarea Izvorul Tămăduirii spre a lua apă de la cele șapte izvoare de leac din județul Argeș, loc cu semnificații religioase și de medicină tradițională.

Pe drumul prin pădure spre cele șapte izvoare din Vâlcele Crâmpotani, Argeș, pelerinii sunt atenționați, de un panou fixat de un arbore, că se păstrează tăcerea: „Din acest loc, taina tăcerii până la izvor. Se bea apă și ne rugăm pentru dorința pe care o avem. Apoi vorbim“. Complexul de izvoare, troițe și bisericuțe presărate printre copaci atrage mii de oameni anual pentru apele tămăduitoare despre care se spune că vindecă orice boală, chiar și pe cele cunoscute ca incurabile. Credincioșii care merg să ia apă de aici, nu scot nici un cuvânt nici la dus, nici la întors și se roagă cât mai adânc pentru vindecare. Legendele despre oameni care și-au găsit tămăduirea după ce s-au spălat sau au băut apă de la cele șapte izvoare de leac sunt multe, dar oamenii locului vorbesc și în prezent despre minunile pe care le face rugăciunea izvorâtă din taina tăcerii care naște liniștea interioară a omului în liniștea pădurii.

A doua experiență personală am avut-o în vizita de documentare în Siberia. La Olkhon, am simțit nevoia profundă de apă. În acel moment șamanul s-a trezit dintr-un vis în care văzuse pe cineva în panică. ”A ieșit

afară, l-a întâlnit pe tipul însetat în fața casei lui și i-a dat apă. Această experiență rară a fost comemorată de artist în expoziția sa, care avea în centru un pahar cu apă pe un pedestal alb. Artistul subliniază că prin opera sa și-a dorit să expună mitul șamanului și puterile sale speciale. Pare o intenție paradoxală, având în vedere cum a apărut întâlnirea cu șamanul. Conversația dintre artist și șaman, așa cum a putut fi văzută și auzită prin înregistrările vizuale și sonore, a fost o discuție între doi străini care sunt pe cale să se cunoască. La sfârșit, artistul își explică teoria cercului” (<http://archived.dutchartinstitute.eu>). Este un scurt comentariu din cronica plastică la expoziția personală organizată de Dutch Art Institut, Olanda. Sunt argumente ale experienței mele într-un dialog cu un șaman și efectele persuasive.

În ambele circumstanțe evocate, izvoarele de leac din Argeș și dialogul cu șamanul din Siberia, elementele comune au fost confesiunea, apa și efectul de vindecare într-un cerc existențial bazat pe autocunoaștere și perceperea Celuilalt.

Cuvinte-cheie: confesiunea, izvoare de leac, dialog cu un șaman.

SILENCE AND CONFESSION - A "CIRCLE" NECESSARY FOR SELF-KNOWLEDGE AND PERCEPTION OF THE OTHER

Abstract: Self Communication, communication with the Other and communication with Divinity are essential as forms of communication having effect of persuasion and soul "healing". These benchmarks can be found in human behavior which requires norms to be respected in well-defined contexts. Between these forms, a space of silence is installed at each stage of communication process, felt as a time of healing. We will refer to two geographical spaces where, through personal experience, participatory observation and communication with the Almighty, we have verified the phrase the *secret of silence - healing of the spirit and the body*.

I had a first experience reconstructing the reverse path from the knowledge of the phenomenon from book sources to participating in the group celebration of the Izvorul Tămăduirii (Day of Healing Waters) to take water from the seven healing springs in Argeș county, a place with religious and traditional medicine meanings. On the way through the forest to the seven springs in Vâlcele Crâmpotani, Argeș, pilgrims are warned, by a sign fixed to a tree, to keep silent: „From this place, the secret of silence

to the spring. We drink water and pray for the desire we have. Then we talk“. The complex of springs, fountains and small churches scattered among the trees attracts thousands of people annually for the healing waters that are said to cure any disease, even those known to be incurable. The faithful people who go to get water from here do not say a word either on the way or on the way back and they pray as deeply as possible for healing. There are many legends about people who found healing after washing or drinking water from the seven healing springs and the local people still talk about the miracles that prayer does, springing from the mystery of silence that gives birth to the inner peace of man in the silence of the forest.

I had my second personal experience on the documentary visit to Siberia. At Olkhon, I felt a deep need for water. At that moment the shaman woke up from a dream in which he had seen someone panicking.

„He went outside, met the thirsty guy in front of his house and gave him water. This rare experience was commemorated by the artist in his exhibition, which centered on a glass of water on a white pedestal. The artist emphasizes that through his work he wanted to expose the myth of the shaman and his special powers. It seems a paradoxical intention, given how the meeting with the shaman came about. The conversation between the artist and the shaman, as could be seen and heard through the visual and audio recordings, was a discussion between two strangers who are about to meet each other. At the end the artist explains his theory of the circle“. (<http://archived.dutchartinstitute.eu>). It is a short comment from the plastic chronicle of the personal exhibition organized by the Dutch Art Institute, Holland. They are arguments of my experience in a dialogue with a shaman and its persuasive effects.

In both circumstances evoked - the healing springs from Argeş and the dialogue with the shaman from Siberia - the common elements were confession, water and the healing effect in an existential circle based on self-knowledge and the perception of the Other.

Key words: confession, healing springs, dialogue with a shaman.

TERMENUL *ȚIGAN* – DE LA ETNONIM LA PATRONIM. STUDIU DE CAZ: CATAGRAFIILE DIN OLTENIA

Iustina NICA

Cercet. șt. II, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române,
e-mail: iustinaburci@yahoo.com

Rezumat: Studiile asupra antroponimiei românești s-au concentrat până acum mai ales pe populația majoritară, lăsând în plan secundar numele minorităților etnice. Țiganii, având o istorie complexă marcată de robie, migrație și marginalizare, oferă un exemplu fascinant de evoluție onomastică sub influența schimbărilor sociale și juridice. În contextul actual, în care se discută tot mai mult despre identitate, discriminare și integrare socială, o analiză detaliată a antroponimiei acestei comunități poate aduce clarificări importante și poate contribui la o mai bună înțelegere a trecutului și prezentului ei.

În cercetarea de față ne propunem să analizăm contextul social și lingvistic al apariției patronimului *Țigan* în documentele oficiale, adoptând o perspectivă interdisciplinară ce îmbină lingvistica, istoria și antropologia. Studiul contribuie la înțelegerea mecanismelor de formare a numelor de familie în rândul comunităților minoritare din Oltenia, clarificând aspecte legate de identitate și clasificare în sursele istorice. În acest fel, oferă o viziune amplă asupra relației dintre etnonimie, antroponimie și contextul istoric în care acestea s-au dezvoltat.

Cuvinte-cheie: antroponimie, etnonimie, catagrafii, minorități, identitate.

THE TERM *ȚIGAN* – FROM ETHNONYM TO PATRONYM. CASE STUDY: THE CENSUS CHRONICLE IN OLTENIA

Abstract: Studies on Romanian anthroponymy have so far focused mainly on the majority population, leaving the names of ethnic minorities in the background. The Gypsies, with a complex history, marked by slavery, migration and marginalization, offer a fascinating example of onomastic evolution under the influence of social and legal changes. In the

current context, in which identity, discrimination and social integration are increasingly discussed, a detailed analysis of the anthroponymy of this community can bring important clarifications and contribute to a better understanding of its past and present.

In this research we aim to analyse the social and linguistic context of the appearance of the *Țigan-gypsy* patronymic in official documents, adopting an interdisciplinary perspective that combines linguistics, history and anthropology. The study contributes to the understanding of the mechanisms of formation of surnames among the minority communities in Oltenia, clarifying aspects related to identity and classification in historical sources. In this way, it offers a broad vision of the relationship between ethnonymy, anthroponymy and the historical context in which they developed.

Key words: anthroponymy, ethnonymy, census chronicles, minorities, identity.

CURSURI MILITARE ȘI PRODUSE SPECIALE ROMÂNEȘTI PUSE LA DISPOZIȚIA UNOR STATE DIN AFRICA (1976-1981)

Petre OPRIS

Director adjunct al Institutului Cultural Român de la Varșovia/ cercetător
onorific dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane din Craiova – C.S.

Nicolăescu-Ploșor, al Academiei Române

e-mail: petreopris@yahoo.com

Rezumat: Documentele consultate până în prezent ne arată că Nicolae Ceaușescu, Emil Bobu, Teodor Coman (ministru de Interne) și cei doi miniștri ai Apărării Naționale, generalii Ion Ioniță și Ion Coman, nu au dorit în anul 1976 și nici ulterior să implice România în aventurile militare și scandalurile insinuate de Ion Mihai Pacepa în memoriile sale. Se poate observa înțelepciunea președintelui României și a liderilor militari din jurul său (cu excepția evidentă a lui Ion Mihai Pacepa), interesul lor de a identifica intențiile străinilor care cereau ajutorul României, pentru a rezolva eficient și la timp toate problemele apărute. Dacă vrem să le găsim greșelile, trebuie să le căutăm în altă parte - în primul rând în documentele românești referitoare la problemele economice. Principalele probleme ale autorităților de la București erau de natură economică și despre recunoașterea statutului comuniștilor români ca lideri ai societății românești în timpul Războiului Rece.

Cuvinte-cheie: Africa, arme, cursuri, militari, România.

ROMANIAN MILITARY COURSES AND SPECIAL PRODUCTS OFFERED TO AFRICAN COUNTRIES (1976-1981)

Abstract: The documents consulted so far show that Nicolae Ceaușescu, Emil Bobu, Teodor Coman (Minister of Interior Affairs) and the two Ministers of National Defence, Generals Ion Ioniță and Ion Coman, did not wish in 1976 and not afterwards to involve Romania in military adventures and scandals insinuated by Ion Mihai Pacepa in his memoir. One can note the wisdom of Romania's President and the military leaders around him (with the obvious exception of Ion Mihai Pacepa), their interest in identifying the intentions of the foreigners who were asking help from Romania, in order to solve all the problems that arose efficiently and in

time. If we want to find their mistakes, we should look for them elsewhere - primarily in Romanian documents about economic issues. The main problems of the authorities in Bucharest were economic and about the recognizing of the status of Romanian communists as leaders of Romanian society during the Cold War.

Key words: Africa, courses, military, Romania, weapons.

„MASA COMUNITARĂ“ - CONSERVAREA IDENTITĂȚII CULTURALE ȘI EFECTELE GLOBALIZĂRII

Gabriela PĂSĂRIN

Prof. univ. dr. habil., Universitatea din Craiova,

Școala doctorală „Alexandru Piru“

e-mail: gabrielarusu.pasarin@gmail.com

Rezumat: Constructele rituale din timpul perioadei liminale, altfel spus *communitas*, în accepțiunea lui V. Turner, sunt normative, menținute prin mecanisme de control social, și existențiale, în care „umanitatea este experimentată ca o comunitate omogenă, liberă“ (Turner, 1974).

Edith LB Turner aplică însă dezvoltarea conceptului *communitas* în complexul emoțional de bucurie colectivă (Turner, Edith, 2011). Această bucurie colectivă poate fi reperată în reuniunile comunitare cu participarea restrictivă sau generală, într-un timp delimitat și denumit ca timp propice de desfășurare, cu o recuzită specifică. Sub presiunea modelelor noi și a dinamicii sociale, în dorința de a rezona cu ideea de noutate în comunitate, ceea ce altădată reprezenta masa comunitară, astăzi și-a restrâns sfera semantică sau și-a schimbat forma, păstrând numai destinația inițială a momentului de masă comună în familie sau în comunitate.

Vom prezenta comparativ trei momente cu impact în practica actuală și care au transformat bucuria mesei comunitare în reuniune formală sau exacerbată:

- masa de Lăsatului Secului sau de Crăciun oferită de nași finilor și darurile reciproce;
- masa postfestum a obiceiului însurătoriei, înfărtătoriei, promisiunea de a fi surori sau frați până la moarte;
- sărindarul de obște vs. pomana de viu.

Sensurile primare au fost conservate dar surclasate de noile sensuri generate de racordarea la ritmurile globalizării.

Propunem o abordare din perspectiva relației emic-etic pentru a releva sensurile primare ale conceptului de *masă comunitară* conform culturii tradiționale românești și sensurile actuale, pentru a înțelege contextualizarea a ceea ce a rezistat în practica obiceiurilor și sărbătorilor populare. Derivă și o punere în discuție a conceptelor de *individualism* cu valorizarea în comun a pattern-urilor și de *individualismul autarhic* (G. Hofstede, 1980, 2001) Astfel, realizarea de sine se face în context social

spre valorificarea oportunităților sociale, transformând regula socială, care guvernează rețeaua de așteptări și conduite, din transindividuală („deasupra”) în interindividuală, tranzacțională în funcție de interesele private și resursele de putere folosite în construirea interacțiunilor sociale.

Cuvinte-cheie: masa comunitară, însurășirea, sărindarul de obște, dinamica secvențelor rituale.

„COMMUNITY LUNCH OR COMMUNITY DINNER“ - THE PRESERVATION OF CULTURAL IDENTITY AND THE EFFECTS OF GLOBALIZATION

Abstract: The ritual constructions during the liminal period, otherwise known as *communitas*, according to V. Turner are normative, maintained by social control mechanisms, and existential, in which "humanity is experienced as a homogeneous, free community". (Turner, 1974).

Edith LB Turner, however, applies the development of the *communitas* concept to the emotional complex of collective joy (Turner, Edith, 2011). This collective joy can be seen in community meetings with restricted or general participation, in a limited time and designated as a time suitable for development, with a specific prop. Under the pressure of new models and social dynamics, in order to resonate with the idea of novelty in the community, what once represented the community meal, today it has narrowed its semantic sphere or changed its form, keeping only the original destination of the moment of the common meal in the family or in the community.

We will comparatively present three moments with an impact in current practice and which transformed the joy of the community meal into a formal or exacerbated meeting:

- the *Lăsatului Secului* (the day that marks the end of the period when we can still eat animal protein) or *Christmas Dinner* offered by the godparents to the children and the mutual gifts;
- the *postfestum lunch* of the custom of betrothal, the promise to be sisters or brothers until death;
- the *sărindarul de obște* (commemoration of the dead continuously for 40 days) vs. *living alms*.

The primary meanings have been preserved but surpassed by the new meanings generated by the connection to the globalization's rhythms.

We propose an approach from the perspective of the emic-ethic relationship to reveal the primary meanings of the concept of community meal according to Romanian traditional culture and current meanings, to understand the contextualization of what has endured in the practice of popular customs and celebrations.

It also derives a discussion of the concepts of individualism with the shared valorization of patterns and autarchic individualism (G. Hofstede, 1980, 2001). Thus, self-realization is done in a social context to capitalize on social opportunities, transforming the social rule, which governs the network of expectations and behaviors, from trans-individual ("above") to inter-individual, transactional depending on private interests and power resources used in building interactions social.

Key words: Community Lunch, Community Dinner, commemoration, dynamics of ritual sequences.

**CONTRIBUȚIA MEDICILOR DIMITRIE MAX CULCER,
ADRIAN POENARU ȘI TOMA VOICULESCU LA ÎNGRIJIREA
RĂNIȚILOR ȘI A BOLNAVILOR ÎN ANII
PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL**

Dumitru-Valentin PĂTRAȘCU
Muzeograf dr., Muzeul Județean Gorj
e-mail: valentinpatrascu1983@yahoo.com

Daniela-Liliana PĂTRAȘCU
Muzeograf dr., Muzeul Județean Gorj
e-mail: danielamanea89@yahoo.com

Rezumat: Medicul voluntar Dimitrie Max Culcer și cumnații săi, medicii Adrian Poenaru și Toma Voiculescu, au luat parte, în anii participării României la Primul Război Mondial, la îngrijirea răniților în spitalele Crucii Roșii amenajate în orașele Târgu-Jiu și Craiova, precum și în spitalele de campanie. În acest fel, în iarna anilor 1916-1917, precum și în primele luni ale anului 1917, au contribuit la combaterea epidemiilor de tifos exantematic, febră tifoidă, dizenterie, ce au produs numeroase victime, atât în rândul soldaților armatei române, cât și printre civili.

Alături de aceștia, la combaterea efectelor nefaste ale epidemiilor și la acordarea îngrijirilor medicale răniților au luat parte, în calitate de surori de caritate: Elena (Ella) Culcer, soția medicului Adrian Poenaru; Ana Culcer, soția medicului Toma Voiculescu, respective Vera-Violeta Culcer, căsătorită Schileru, surori ale medicului Dimitrie Max Culcer și fiice ale familiei Dumitru și Ana Culcer, fiica lui Barbu Bălcescu din Craiova.

Cuvinte cheie: medici, spitale, surori de caritate, Primul Război Mondial, Craiova.

**THE CONTRIBUTION OF DOCTORS DIMITRIE MAX CULCER,
ADRIAN POENARU AND TOMA VOICULESCU TO THE CARE
OF THE WOUNDED AND SICK DURING THE YEARS
OF WORLD WAR I**

Abstract: The volunteer doctor Dimitrie Max Culcer and his brothers-in-law, doctors Adrian Poenaru and Toma Voiculescu, took part,

during the years of Romania's participation in World War I, in caring for the wounded and sick in the Red Cross hospitals set up in the cities of Târgu-Jiu and Craiova, as well as in the field hospitals. This way, in the winter of 1916-1917, as well as in the first months of 1917, they contributed to combating the epidemics of typhus, typhoid fever, dysentery, which caused numerous victims, both among the soldiers of the Romanian army, as well as among civilians.

Along with them, in combating the harmful effects of the epidemics and in providing medical care to the wounded, the following took part, as sisters of charity: Elena (Ella) Culcer, the wife of doctor Adrian Poenaru; Ana Culcer, the wife of doctor Toma Voiculescu, and Vera-Violeta Culcer, sisters of doctor Dimitrie Max Culcer and daughters of doctor Dumitru (Tache) Culcer and Ana Culcer, daughter of Barbu Bălcescu from Craiova.

Key words: doctors, hospitals, sisters of charity, World War I, Craiova.

CRAIOVA ȘI POLITICILE DE PATRONAJ CULTURAL REGAL ÎN PERIOADA INTERBELICĂ

Diana-Mihaela PĂUNOIU

Cercet. șt. III dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor
email: dianamihaelapaunoiu@yahoo.com

Rezumat: Lucrarea abordează o problemă din istoria Craiovei mai puțin cercetată și reprezentată în literatura de specialitate: modernizarea instituțională a municipiului în concordanță cu politicile de patronaj cultural regal și transformarea sa într-un centru regional de coordonare a implementării acestor politici. Politicile de patronaj cultural regal în jurul cărora se concentrează analiza subiectului au în centru cazul Fundației Culturale Regale „Principele Carol”, înființată în 1921 cu scopul de a ajuta autoritățile statului în refacerea societății românești, dezvoltarea și răspândirea culturii în popor. Dacă în prima parte a interbelicului, patronajul cultural regal se manifestă în teritoriu prin intermediul misiunilor fundației, organizând turnee de propagandă culturală, conferințe, șezători culturale sau înființând cămine culturale în cartierele marginase ale orașului, începând din anii 1930 patronajul cultural regal reflectă extinderea politicilor regale la nivel național într-o manieră mai metodică și mai bine organizată decât anterior. Este perioada în care, în contextul domniei regelui Carol al II-lea și al „parteneriatului” acestuia cu Dimitrie Gusti, Fundația Culturală Regală se reorganizează, își redefinesc obiectivele socio-culturale și politice și își creează propriile structuri regionale de coordonare. Regionala Olteniei, cu sediul la Craiova, devine instituția principală în subordinea căreia își desfășoară activitatea o serie de alte structuri instituționale, multe dintre acestea având sediile în Craiova (Căminul Cultural Județean Dolj, Căminul Orășenesc, Corul „Cântarea Olteniei”, filiala Olteniei a Institutului de Științe Sociale / Cercetări Sociale ale României, instituția Serviciului Social ș.a.). Analiza acestei problematice, având la bază materiale documentare diverse (documente de arhivă, publicațiile culturale ale Școlii Gustiene, presa vremii, memorialistica), își propune să relevă importanța pe care Regionala Olteniei a avut-o pentru dezvoltarea socio-culturală locală și națională, fiind una din cele două filiale (alături de cea de la Iași) care au avut

activitate până la desființarea fundației, în 1947. Analiza subiectului completează stadiul actual al cunoașterii privitor la istoria Craiovei în perioada interbelică.

Cuvinte cheie: istoria urbană a Craiovei, istoria interbelică, patronaj cultural, Fundația Culturală Regală „Principele Carol”.

CRAIOVA AND THE ROYAL CULTURAL PATRONAGE POLICIES IN THE INTERWAR PERIOD

Abstract: The paper addresses a problem in the history of Craiova less researched and represented in the specialized literature: the institutional modernization of the municipality in accordance with the policies of royal cultural patronage and its transformation into a regional center for coordinating the implementation of these policies. The policies of royal cultural patronage around which the analysis of the subject is focused have at their center the case of the Royal Cultural Foundation "Prince Carol", founded in 1921 with the aim of helping the state authorities in the restoration of the Romanian society, the development and dissemination of culture among the people. If in the first part of the interwar period, the royal cultural patronage manifested itself in the territory through the foundation's missions, organizing cultural propaganda tours, conferences, cultural gatherings or establishing cultural centers in the city's outlying neighborhoods, starting from the 1930s the royal cultural patronage reflected the expansion of royal policies at the national level in a more methodical and better organized manner than before. It is the period when, in the context of the reign of King Carol II and his "partnership" with Dimitrie Gusti, the Royal Cultural Foundation reorganizes itself, redefines its socio-cultural and political objectives and creates its own regional coordination structures. The Oltenia Regional, based in Craiova, becomes the main institution under which a number of other institutional structures carry out their activity, many of them having their headquarters in Craiova (Dolj County Cultural Center, City Center, "Cântarea Oltenia" Choir, Oltenia branch of the Institute of Social Sciences / Social Research of Romania, Social Service institution etc.). The analysis of this issue, based on various documentary materials (archival documents, cultural publications of the Gustiene School, the press of the time, memoirs), aims to reveal the importance that the Oltenia Regional had for the local and

national socio-cultural development, being one of the two branches (along with the one in Iași) that had activity until the dissolution of the foundation, in 1947. The analysis of the subject completes the current state of knowledge regarding the history of Craiova in the interwar period.

Key words: urban history of Craiova, interwar history, cultural patronage, “Prince Carol” Royal Cultural Foundation.

MODERNIZAREA CRAIOVEI LA SFÂRȘITUL EPOCII MODERNE – PROVOCĂRI ȘI BENEFICII ÎN SPRIJINUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

Lucian POPESCU-VAVA

Muzeogr. I dr., Muzeul Olteniei Craiova

email: lucianpopescuvava@yahoo.com

Rezumat: Spre sfârșitul epocii moderne, în Craiova s-au implementat multe din obiectivele necesare dezvoltării și modernizării, s-au parcurs etape esențiale spre urbanismul modern care trebuia să asigure craiovenilor confortul de viață comparabil cu cel al orașenilor din orașele occidentale. Majoritatea populației ducea o viață la limita supraviețuirii, mortalitatea era înfiorătoare, supraaglomerarea haotică crea focare de infecție. Locuitorii aveau nevoie de un mediu corespunzător, de locuințe salubre, de apă potabilă și alimente sănătoase, de străzi curate și aerisite, de educație și un loc de muncă sănătos. Pe fondul acesta, apar proiectele de modernizare, iar Craiova fiind oraș de reședință cu o anumită vizibilitate și influență politică, e avantajată și beneficiază prima de modelul de dezvoltare occidental și, implicit, de tehnologia aferentă, însă, în realitate proporția locuitorilor care se bucură de acestea este redusă. Rapoartele de inspecții ale medicilor comunali radiografiază totul, iar situațiile descrise nu sunt deloc plăcute.

Cercetarea de față se bazează în principal pe documentele identificate și cercetate la Serviciul Județean Dolj al Arhivelor Naționale, aflate în fondurile Serviciul sanitar al orașului Craiova, Prefectura județului Dolj și Primăria orașului Craiova. Am reușit să analizăm și să interpretăm o serie de documente inedite cuprinse în aceste fonduri între anii 1870-1916, referitoare la tematica sănătății publice, coroborate cu surse editate provenite atât din perioada respectivă, cât și cu lucrări de specialitate apărute de-a lungul timpului pe această temă.

Cuvinte cheie: istoria urbană a Craiovei, Belle Époque, proiecte de modernizare, sănătate publică.

THE MODERNIZATION OF CRAIOVA AT THE END OF THE MODERN ERA – CHALLENGES AND BENEFITS IN SUPPORT OF PUBLIC HEALTH

Abstract: Towards the end of the modern era, many of the objectives necessary for development and modernization were implemented in Craiova, essential stages were taken towards modern urbanism that had to ensure the comfort of life comparable to that of the townspeople in Western cities. Most of the population led a life on the edge of survival, mortality was horrifying, chaotic overcrowding created outbreaks of infection. Residents needed a proper environment, clean housing, clean water and healthy food, clean and airy streets, education, and a healthy workplace. Against this background, modernization projects appear, and Craiova, being a city of residence with a certain visibility and political influence, is advantaged and benefits first from the Western development model and, implicitly, from the related technology, but, in reality, the proportion of inhabitants who enjoy them is reduced. The inspection reports of the communal doctors x-ray everything, and the situations described are not pleasant at all.

The present research is mainly based on the documents identified and researched at the Dolj County Service of the National Archives, located in the funds of the Craiova Health Service, the Dolj County Prefecture and the Craiova City Hall. We have managed to analyze and interpret a series of unpublished documents contained in these collections between 1870 and 1916, regarding the theme of public health, corroborated with published sources from both that period and specialized works published over time on this subject.

Keywords: urban history of Craiova, Belle Epoque, modernization projects, public health.

LIBERTATEA RELIGIOASĂ – ÎNTRE GARANTAREA PLURALISMULUI ȘI LIMITĂRILE IMPUSE DE CEDO

Roxana Cristina RADU

Conf. univ. dr., Facultatea de Drept,

Universitatea din Craiova

e-mail: roxanacristina.radu@yahoo.com

Rezumat: Prin consacrarea textuală și juridică a garanției libertății religioase în articolul 9 al Convenției Europene privind Drepturile Omului, indivizilor li se asigură dreptul la libertatea religioasă și la manifestarea acesteia, deși aceasta din urmă poate fi distinctă de religia majoritară. Garantarea libertății religioase contribuie, prin urmare, la pluralism, dar afirmarea juridică a acestuia din urmă nu poate garanta pluralismul real fără a fi realizată și în practică. Această garanție europeană își propune, însă, să protejeze indivizii, dar și să îi încurajeze în diversitatea lor. Sfera de aplicare a protecției libertății religioase prevăzute de articolul 9 include diferite niveluri. În primul rând, articolul 9 reglementează credința personală. Sfera acestei protecții include și posibilitatea schimbării religiei, o noțiune la granița între credința internă și expresia externă. În fine, garanția europeană se extinde și la manifestarea acestei religii, fie prin prozelitism, fie prin simpla manifestare a convingerii cuiva. De asemenea, paragraful 2 al articolului 9 CEDO permite limitări ale libertății de a-și manifesta religia. Aceste limitări fac, de asemenea, parte dintr-o abordare a protecției pluralismului religios și a exercitării pașnice a drepturilor garantate de articolul 9 par. 1.

Cuvinte-cheie: libertatea religioasă, pluralism, limitări, Convenția Europeană privind Drepturile Omului, drept fundamental.

RELIGIOUS FREEDOM – BETWEEN GUARANTEEING PLURALISM AND THE LIMITATIONS IMPOSED BY THE ECHR

Abstract: By enshrining the textual and legal guarantee of religious freedom in Article 9 of the European Convention on Human Rights, individuals are guaranteed the right to religious freedom and to manifest it, even though the latter may be distinct from the majority

religion. The guarantee of religious freedom therefore contributes to pluralism, but the legal affirmation of the latter cannot guarantee real pluralism without also being realised in practice. This European guarantee aims, however, to protect individuals, but also to encourage them in their diversity. The scope of the protection of religious freedom provided for in Article 9 includes different levels. First of all, Article 9 regulates personal belief. The scope of this protection also includes the possibility of changing religion, a notion on the border between internal belief and external expression. Finally, the European guarantee also extends to the manifestation of this religion, whether through proselytism or by simply manifesting one's conviction. Article 9(2) of the ECHR also allows for limitations on the freedom to manifest one's religion. These limitations are also part of an approach to protecting religious pluralism and the peaceful exercise of the rights guaranteed by Article 9(1).

Key words: religious freedom, pluralism, limitations, European Convention on Human Rights, fundamental right.

SCHIMBĂRI DEMOGRAFICE ȘI MIGRAȚIA FORȚEI DE MUNCĂ ÎN OLTENIA: TENDINȚE ȘI IMPACT ECONOMIC

Laurențiu RADU

Cercet. șt. III, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române,
e-mail: xpatrick2013@yahoo.com

Rezumat: Declinul demografic și migrația forței de muncă au generat transformări profunde în structura socio-economică a regiunii Oltenia. Reducerea populației active și relocarea forței de muncă către alte regiuni și țări au amplificat dezechilibre semnificative pe piața muncii, contribuind la accentuarea disparităților regionale și la schimbări structurale în economie. Studiul analizează factorii determinanți ai acestor fenomene și efectele pe termen lung asupra dezvoltării regionale, punând accent pe influența politicilor publice în procesul de adaptare economică. Metodologia se bazează pe analize comparative, date statistice și studii de caz, oferind perspective asupra strategiilor de gestionare a acestor schimbări și scenarii posibile pentru evoluția economică a regiunii.

Cuvinte-cheie: demografie, mobilitatea populației, piața muncii, dezvoltare regională, impact economic.

DEMOGRAPHIC CHANGES AND LABOR MIGRATION IN OLTENIA: TRENDS AND ECONOMIC IMPACT

Abstract: Demographic decline and labor migration have led to profound transformations in the socio-economic structure of the Oltenia region. The reduction of the active population and the relocation of the workforce to other regions and countries have significantly increased labor market imbalances, contributing to the intensification of regional disparities and structural changes in the economy. This study analyzes the determining factors of these phenomena and their long-term effects on regional development, emphasizing the influence of public policies in the economic adaptation process. The methodology relies on comparative analyses, statistical data, and case studies, providing perspectives on strategies for

managing these changes and possible scenarios for the region's economic evolution.

Key words: demography, population mobility, labor market, regional development, economic impact.

SCURT ISTORIC AL ACTIVITĂȚILOR PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI ÎN OLTENIA

Ștefan-Ciprian RAICEA

Student-doctorand, Școala Doctorală a Facultății
de Drept, Universitatea din Craiova
e-mail: ciprian_raicea@yahoo.com

Rezumat: Activitățile privind protecția mediului în regiunea Olteniei au cunoscut o evoluție complexă, determinată atât de contextul socio-politic național, cât și de specificul economic al zonei. Primele inițiative, izolate și nesistematizate, pot fi identificate în perioada interbelică, când preocupările legate de conservarea resurselor naturale erau mai degrabă expresia intereselor locale decât rezultatul unor politici coerente. În perioada regimului comunist, accentul a fost pus pe dezvoltarea industrială accelerată, în special în domeniile extractiv și energetic, fără a se ține cont de impactul ecologic. Zone precum bazinul carbonifer Motru-Rovinari au fost profund afectate de poluarea aerului, solului și apelor, iar lipsa unei legislații de mediu eficiente a favorizat degradarea ecosistemelor. După 1989, odată cu deschiderea către valorile europene și în perspectiva aderării la Uniunea Europeană, protecția mediului a devenit o prioritate pe agenda publică. Adoptarea acquis-ului comunitar a impus standarde stricte privind emisiile, gestionarea deșeurilor și conservarea biodiversității. În acest context, instituțiile locale, alături de societatea civilă, au început să joace un rol activ în promovarea unei culturi ecologice, susținută și de inițiative educaționale adresate populației.

Cuvinte-cheie: protecția mediului, conservarea resurselor naturale, impact ecologic, legislație de mediu eficientă, acquis de mediu.

BRIEF HISTORY OF ENVIRONMENTAL PROTECTION ACTIVITIES IN OLTENIA

Abstract: Environmental protection activities in the Oltenia region have undergone a complex evolution, shaped both by the national socio-political context and the region's specific economic profile. The earliest initiatives, sporadic and unsystematized, can be traced back to the interwar period, when concerns about the conservation of natural resources

reflected local interests rather than coherent policy frameworks. During the communist regime, emphasis was placed on rapid industrial development, particularly in the extractive and energy sectors, with little regard for ecological consequences. Areas such as the Motru-Rovinari coal basin were severely affected by air, soil, and water pollution, while the absence of effective environmental legislation facilitated the degradation of ecosystems. After 1989, in the context of aligning with European values and preparing for accession to the European Union, environmental protection became a priority on the public agenda. The adoption of the EU acquis imposed strict standards concerning emissions, waste management, and biodiversity conservation. Within this framework, local institutions, alongside civil society, began to play an active role in promoting an ecological culture, further supported by educational initiatives targeting the general population.

Key words: environmental protection, conservation of natural resources, ecological impact, effective environmental legislation, environmental acquis.

INDUSTRIA LITICĂ CIOPLITĂ A ENEOLITICULUI TÂRZIU DIN COLECȚIA MUZEULUI JUDEȚEAN „TEOHARI ANTONESCU” GIURGIU. CONSIDERAȚII PRELIMINARE

Iulia RĂBÎNCĂ

Muzeograf, Muzeul județean „Teohari Antonescu” Giurgiu

e-mail: arheoarheo@gmail.com

Rezumat: Autorul prezintă industria litică cioplită din eneoliticul târziu din colecția Muzeului județean „Teohari Antonescu”. Pentru această cercetare am folosit întregul material provenit din săpăturile arheologice din sudul Munteniei de la *Sultana-Malu Roșu*, *Tangâru*, *Petru Rareș*, *Pietrele-Măgura Gorgana*, *Blejești*, *Uzunu*, *Vlad Țepeș*, *Isvoarele-La Fântânele*, *Vânătorii Mici* and *Bucșani-Pod / La Pod*. În colecție sunt prezente mai multe tipuri de unelte aparținând culturii Gumelnița. Dintre acestea, cele mai frecvente forme de unelte constau în lame, gratoare, burine și așchii retușate sau neretușate.

Artefacte din aceste categorii au fost descoperite în toate așezările studiate, dar principala colecție (nepublicată) provine de la *Sultana-Malu Roșu* care cuprinde 817 lame, 402 gratoare, 250 așchii, 104 burine, 11 gratoare-burine, 10 vârfuri de săgeată, 11 nuclee și 2 topoare.

Comunitățile de tip Gumelnița din așezările studiate și-au prelucrat uneltele în special din silex. Frecvența altor roci precum calcar, gresie, șist, jasp sau radiolarit este foarte scăzută.

Cuvinte-cheie: Industria litică cioplită, colecție, eneoliticul târziu, cultura Gumelnița, Muzeul județean Giurgiu

THE CHIPPED-STONE INDUSTRY OF THE LATE ENEOLITHIC FROM THE „TEOHARI ANTONESCU” GIURGIU COUNTY MUSEUM COLLECTION. PRELIMINARY CONSIDERATIONS

Abstract: The author present the chipped-stone industry of the Late Eneolithic from „Teohari Antonescu” County Museum collection. For our research we used the whole material from the archaeological excavations in southern Muntenia at *Sultana-Malu Roșu*, *Tangâru*, *Petru Rareș*, *Pietrele-Măgura Gorgana*, *Blejești*, *Uzunu*, *Vlad Țepeș*, *Isvoarele-*

La Fântânele, Vânătorii Mici and Bucșani-Pod / *La Pod*. Several types of tools of the Gumelnița culture are present in the collection. Among these, the most frequent tools forms consists of blades, grattoirs, burins and retouched or unretouched flakes.

Artifacts of these categories were found on all studied settlements, but the main collections (unpublished) comes from *Sultana-Malu Roșu* which includes 817 blades, 402 grattoirs, 250 flakes, 104 burins, 11 grattoirs-burins, 10 arrowheads, 11 cores and 2 axes.

The Gumelnița communities from the studied settlements used to manufacture its tools mainly from silex. The frequency of the others rocks like limestone, sandstone, shale, jasper or radiolarite is very low.

Key words: The chipped-stone industry, collection, Late Eneolithic, Gumelnița culture, Giurgiu County Museum.

IDENTITATE EVANGHELICĂ ÎN SPAȚIUL CRAIOVEAN: ÎNCEPUTURILE CONFESIUNILOR NEOPROTESTANTE ÎN ORAȘUL CRAIOVA

Bogdan Emanuel RĂDUȚ

Drd., Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” din București

e-mail: emy_radut@yahoo.com

Rezumat: La aniversarea a 550 de ani de atestare documentară, municipiul Craiova se prezintă ca un oraș modern, dezvoltat, cosmopolit, cultural și atractiv, vizitat anual de numeroși turiști. Istoria cetății evidențiază multe aspecte din trecutul acesteia, cu reverberații până în prezent.

În acest spațiu istorico-geografic, în urmă cu mai bine de un secol și-au făcut simțită prezența și mișcările neoprotestante: baptiști, creștini după Evanghelie, adventiști de ziua a șaptea și penticostali. Acestea au evoluat și, în timp, au înființat biserici locale, au dezvoltat centre educaționale și sociale, au întreprins campanii de sănătate, de educație sau umanitare (de ajutorare) ș.a., aducându-și astfel aportul la bunul mers al orașului, în sprijinul cetățenilor lui.

Demersul istoric își propune documentarea începuturilor acestor confesiuni în Craiova și așezarea lor alături de celelalte confesiuni creștine prezente în oraș, pentru a întregii peisajul confesional craiovean. Chiar dacă nu au o vechime pe măsura celorlalte, implicarea lor, mai ales în perioada postdecembristă, le asigură un loc bine definit în tabloul religios al Craiovei.

Cuvinte cheie: Craiova, evanghelici, neoprotestanți, aniversare istorică, identitate evanghelică.

EVANGELICAL IDENTITY IN THE CRAIOVA AREA: THE BEGINNINGS OF THE NEOPROTESTANT CONFESSIONS IN CRAIOVA

Abstract: On the anniversary of 550 years of documentary attestation, Craiova presents itself as a modern, developed, cosmopolitan, cultural and attractive city, visited annually by many tourists. The history of the city highlights many aspects of its past, with reverberations to the present day. More than a century ago, neoprotestant movements – Baptists, Brethren,

Seventh-day Adventists and Pentecostals – made their presence felt in this historical and geographical area. They evolved and, over time, established local churches, developed educational and social centers, undertook health, education or humanitarian (aid) campaigns, etc., thus contributing to the smooth running of the city in support of its citizens.

The historical research aims to document the beginnings of these denominations in Craiova and to place them alongside the other Christian denominations present in the city, in order to map the entire confessional landscape of Craiova. Even if they are not as old as the others, their involvement, especially in the post-Decembrist period, gives them a well-defined place in the religious picture of Craiova.

Key words: Craiova, evangelicals, neoprotestants, historical anniversary, evangelical identity.

PROVOCĂRI ISTORICE PRIVITOARE LA ÎNCEPUTURILE ȘI EVOLUȚIA CRAIOVEI ÎN PRIMELE SALE DOUĂ SECOLE DE EXISTENȚĂ

Laurențiu RĂDVAN

Prof. univ. dr., Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”,
Facultatea de Istorie, Iași
email: radvan_laur@yahoo.com

Rezumat: Craiova reprezintă cel mai mare și mai important oraș din regiunea aflată la apus de râul Olt, care a ajuns să fie cunoscută sub numele de Oltenia. Cu toate acestea, începuturile și primele sale secole de existență ridică multe întrebări, nu toate cu un răspuns satisfăcător. De vină sunt izvoarele, puține și nu întotdeauna lămuritoare. Prima sa mențiune, din 1 iunie 1475, când printre martorii din sfat ai unui act de întărire emis de Laiotă Basarab apare jupan Neagoe „de la Craiova”, este foarte probabil doar un reper cronologic din istoria unei așezări cu o evoluție mult mai lungă. Numele său a stârnit, de asemenea, discuții printre lingviști și istorici, care nu s-au pus de acord în privința originii sale. Cert este că așezarea aflată nu departe de râul Jiu s-a dezvoltat într-un cadru politic aparte, dat de situația regiunii de la vest de Olt la începuturile Țării Românești. Moșia a fost în posesia Craioveștilor, pentru ca în secolul al XVI-lea, pe fondul luptelor pentru putere dintre boierii acestei familii și diverși domni sau pretendenți la tron, Craiova să intre în stăpânire domnească. Sub Mircea Ciobanul, cunoscut ca un prigonitor al boierilor care nu i-au fost fideli, procesul de trecere a așezării în rândul orașelor domnești era cel mai probabil definitivat. Ne propunem în comunicare să analizăm principalele teorii emise cu privire la numele și evoluția Craiovei în această perioadă, la care vom adăuga propriile interpretări.

Cuvinte cheie: istoria urbană a Craiovei, Evul mediu, privire critică, teorii istorice.

HISTORICAL CHALLENGES REGARDING THE BEGINNINGS AND EVOLUTION OF CRAIOVA IN ITS FIRST TWO CENTURIES OF EXISTENCE

Abstract: Craiova is the largest and most important city in the region west of the Olt River, which came to be known as Oltenia. However, its beginnings and first centuries of existence raise many questions, not all with a satisfactory answer. The sources are to blame, few and not always enlightening. Its first mention, from June 1, 1475, when among the witnesses in the council of an act of reinforcement issued by Laiota Basarab appears the ruler Neagoe “from Craiova”, is very likely only a chronological landmark in the history of a settlement with a much longer evolution. His name has also sparked discussion among linguists and historians, who have disagreed on his origin. What is certain is that the settlement located not far from the Jiu River developed in a special political framework, given by the situation of the region west of the Olt at the beginning of Wallachia. The estate was in the possession of the Craiovesti family, so that in the sixteenth century, amid the power struggles between the boyars of this family and various lords or pretenders to the throne, Craiova came into princely rule. Under Mircea the Shepherd, known as a persecutor of the boyars who were not faithful to him, the process of passing the settlement among the princely cities was most likely completed. In the communication, we intend to analyze the main theories issued regarding the name and evolution of Craiova during this period, to which we will add our own interpretations.

Key words: urban history of Craiova, Middle Ages, critical look, historical theories.

ELITE SOCIALE ȘI REȚELE DE INFLUENȚĂ. DESPRE BOIERIMEA MICĂ ȘI ADMINISTRAȚIA TERITORIALĂ ÎN OLTENIA AUSTRIACĂ

Oana RIZESCU

Cercet. șt. II dr., Institutul de Istorie „Nicolae Iorga”

al Academiei Române

email: oana_rizescu@yahoo.fr

Rezumat: Deși numirile în funcție din administrația Țării Românești se făceau de către domnie, micile funcții de la baza ierarhiei (*vistiernicei*, *logofeței*, *armășei*, *vornicei*, *păhărnicei*) erau deseori ocupate de persoane numite de către marii boieri. Se constituiau, astfel, rețele de influență ce scăpau controlului domniei. Același lucru este valabil pentru aparatul de stat însărcinat cu colectarea impozitelor. Comunicarea studiază aceste realități în condițiile stăpânirii austriece din Oltenia. Ne propunem să identificăm practicile care au permis relativa specializare a funcționarilor, cu prelungiri după momentul 1739.

Cuvinte cheie: administrație locală, rețele de influență, Oltenia în secolul al XVIII-lea, organizare fiscală, specializarea funcționarilor

SOCIAL ELITES AND NETWORKS OF INFLUENCE. ABOUT THE SMALL BOYARS AND THE TERRITORIAL ADMINISTRATION IN AUSTRIAN OLTENIA

Abstract: Although the positions in the administrative system of Wallachia were occupied, as a general rule, by virtue of nominations from the part of the prince, the lower position (*vistiernicei*, *logofeței*, *armășei*, *vornicei*, *păhărnicei*) were often occupied by people who got the nominations from the part of the great boyars. The result was the creation of power networks quasi-independent from princely control. The same is true with respect to the members of the state apparatus entrusted with tax collection. The paper examines such practices as they functioned in the context of the Austrian rule in the province of Oltenia. It also has the objective of identifying the mechanisms responsible for the relative

specialization of state officials, with consequences after the end of Austrian rule in 1739.

Key words: local administration, power networks, Oltenia in the XVIIIth century, fiscal administration, specialization of officials.

INTENȚI ONALITATEA GESTULUI RITUAL DE SPĂLARE A OASELOR MORTULUI - ÎNTRE PROFANARE ȘI PERPETUAREA TRADIȚIEI PRACTICII FUNERARE

Georgiana-Loredana SANDU-GAVRILĂ

Drd., Universitatea din Craiova,
Școala doctorală „Alexandru Piru“
e-mail: geoloredana92@yahoo.com

Rezumat: Legislația actualizată și modificată în concordanță cu legislația europeană, alimentația și medicația din timpul vieții, apariția firmelor de pompe funebre care oferă servicii complete, inclusiv îmbălsămarea, au produs modificări majore în ceremonialul înmormântării, ducând până la anularea multora dintre obiceiurile asociate acestui prag existențial. Până în urmă cu aproximativ 10 ani, dezgroparea benevolă la 7 ani era o practică funerară des întâlnită în satele Mușcelului. În prezent, acest obicei mai poate fi observat doar în trei comunități, de pe Valea Argeșelului, respectiv Boteni, Hârtiești și Vulturești, din județul Argeș. Dezgroparea la 7 ani, spălatul oaselor și reînhumarea cu tot ceremonialul de înmormântare, inclusiv reluarea ciclului de pomeni, constituie acte de recunoștință față de "cel plecat dincolo". În general se decide dezgroparea cuiva pentru a face loc unui alt membru al familiei, mai ales când moartea survine neașteptat și nu există un loc de veci pregătit. În ultimii ani, groparii insistă ca morții să nu mai fie deshumați la 7 ani, ci după minim 10 ani, pentru că găsesc tot mai multe trupuri nedescompuse. Bătrânii din satele de pe Valea Argeșelului continuă să-și dezgroape morții la 7 ani, purtând această grijă ca pe o obligație morală de care este obligatoriu să se achite. Regulamentul cimitirelor din BOR, emis de Sfântul Sinod al Patriarhiei Române conține dispoziții cu privire la deshumări și reînhumări, dar nu menționează nimic despre dezgroparea la solicitarea familiei. Neavând temei legal să se împotrivescă, preoții din comunitățile menționate anterior le permit aparținătorilor care insistă să facă obiceiul, să ducă în biserică sacul cu oseminte și să-l lase acolo timp de 2-3 zile, după care săvârșesc slujba de înmormântare și se îngroapă oasele. Practic, este o a doua înmormântare.

Cuvinte-cheie: înmormântare, practică funerară, Mușcel, exumare, spălatul oaselor, pomană.

THE INTENTIONALITY OF THE RITUAL GESTURE OF BONES WASHING OF DECEASED - BETWEEN DESECRATION AND PERPETUATION OF THE TRADITION OF FUNERARY PRACTICE

Abstract: Legislation updated and amended in accordance with European legislation, nutrition and medication during life, funeral business emergence that offer full services, including embalming, have produced major changes in the funeral ceremony, cancelling many customs associated to this existential thres. Voluntary exhumation at 7 years was, until about 10 years ago, a common funeraey practice in the villages of Muşcel region. Currently, this custom can only be observed in three communities in the Argeşel Valley: Boteni, Hârtieşti and Vultureşti, in Argeş County. Exhumation at 7 years, washing the bones and reburial with all the funeral ceremonies, including the resumption of the hole alms cycle, constitute acts of gratitude towards "the departed one". Generally, people decide to exhume someone to make room for another family member, especially when death occurs unexpectedly and there is no prepared burial place. Gravediggers have recently insisted that the dead should no longer be exhumed after 7 years, but after at least 10 years, because they are finding more and more undecomposed bodies. The elders in the villages of Valea Argeşelului continue to exhume their dead after 7 years, taking this care as a moral obligation that must be fulfilled. The regulation of cemeteries in the Orthodox Rromanian Church, issued by the Holy Synod of the Romanian Patriarchate, contains provisions regarding exhumations and reburials, but does not mention anything about exhumation at the request of the family. Having no legal basis to object, the priests from the communities mentioned above allow the relatives who insist on doing the custom to take the bag with the bones to the church and leave it there for 2-3 days, then they perform the funeral service and bury the bones. Basically, it is a second burial.

Key words: funeral, funerary practice, Muscel, exhumation, washing of bones, alms.

DEMOCRATIZAREA ARMATEI ROMÂNE; CAZUL OFİTERULUI MIHAIL D. BACIU (1945-1949)

Antoaneta-Laura SAVA

Cercet. şt. III, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C.S. Nicolăescu-Plopşor, al Academiei Române,
e-mail: savaantoaneta@yahoo.com

Rezumat: În perioada 1945-1948, guvernul condus de Petru Groza a reorganizat Armata Regală Română. Structura tradiţională a fost înlocuită cu una fundamentată pe modelul sovietic. Modificările legislative din domeniul militar au fost adoptate în anii 1945 şi 1946. În martie 1945 au fost destituiţi 1948 de ofiţeri. În mai 1945 Armata Română număra 418.912 militari, iar în decembrie 1947 mai rămăseseră 135.580. Cu toate că la data de 30 decembrie 1947 a fost îndepărtată monarhia, ultimul bastion anticomunist important şi a fost proclamată Republica Populară Română, furia comuniştilor contra ofiţerilor regalişti din armata română a continuat.

După anul 1948, procesul de politizare a armatei a continuat, iar Mihail D. Baci, un ofiţer de înaltă pregătire, adoptă o poziţie anticomunistă, şi devine victima noului regim politic. În anul 1949 a fost exclus din armată.

Cuvinte-cheie: comunism, structuri militare, Armata Regală a României, convingeri militare, model sovietic.

DEMOCRATIZATION OF THE ROMANIAN ARMY; THE CASE OF OFFICER MIHAIL D. BACIU (1945-1949)

Abstract: In period 1945-1948, the government lead by dr. Petru Groza reorganized the Romanian Royal Army. The traditional structure was replaced by new one, based on Soviet model. Legislation to purge the military was adopted in 1945 and 1946. In March 1945 only, a number of 1948 flag officers were dismissed. In on May 1945 the romanian military consisted of 418,912 sodiers, on December 1947 there only 135, 580.

After the year 1948, the politicization of Romanian Army continued, and Mihail D. Baci, a highly trained officer, adopt a anti-

communism position and he became a victim of the new political regime. In the year 1949 he fired from the army.

Key words: communism, military structures, Romanian Royal Army, military.

ȚĂRILE ROMÂNE ÎN SISTEMUL RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE LA SFÂRȘITUL SECOLULUI AL XVI-LEA

Oana-Andreia SÂMBRIAN

Cercet. șt. III, dr., Institutul de Cercetări Socio-Umane
din Craiova – C. S. Nicolăescu-Plopșor, al Academiei Române,
e-mail: oana.sambrian@gmail.com

Rezumat: Războiul cel lung este un bun exemplu al modului în care „războiul informațional” a fost condus în Renaștere. Rolul Țărilor Române în alianța paneuropeană inițiată și susținută de Clement al VIII-lea, Liga Sfântă, este dovedit la toate nivelurile de circulație a informației, în rapoarte, *avvisi* și opere literare. Figurile lui Sigismund Báthory și Mihai Viteazul par să aibă destinul unor eroi tragici, prezența și dispariția lor ulterioară ca personaje principale în protoziare fiind o dovadă a sorții lor, când prosperă, când potrivnică (dispariția treptată a lui Sigismund este înlocuită de figura în creștere a lui Mihai). Toate aceste apariții și dispariții nu sunt întâmplătoare, ci trebuie înțelese în contextul istoric și militar al epocii, în care alianțele se făceau și se desfăceau, dictate uneori de rațiuni machiavelice. Situația geopolitică din Europa a propulsat Țările Române în centrul de interes al războiului informațional din ultimul deceniu al secolului al XVI-lea, deoarece din acest spațiu au apărut, dincolo de poziția strategică, cele mai importante ingrediente ale acestui război renescentist: lupta politică și religioasă și confruntarea de interese (iezuiții și împăratul, pe de o parte, și nobilii reformați ai Dietei transilvănene, pe de altă parte), în care elementul militar era un simplu fundal ce servea unei strategii mult mai ample: aceea de a eradica inamicul catolicității, fie el turc sau protestant.

Cuvinte-cheie: Țările Române, relații internaționale, războiul cel lung, secolul al XVI-lea, papalitate.

THE ROMANIAN PRINCIPALITIES IN THE SYSTEM OF INTERNATIONAL RELATIONS AT THE END OF THE 16TH CENTURY

Abstract: The Long War is a good example of how “information warfare” was conducted during the Renaissance. The role of the Romanian

Principalities in the pan-European alliance initiated and supported by Clement VIII—the Holy League—is evidenced at all levels of information circulation, in reports, *avvisi* (newsletters), and literary works. The figures of Sigismund Báthory and Michael the Brave appear to have the fate of tragic heroes, their presence and later disappearance as main characters in proto-newspapers serving as proof of their fortune, sometimes favorable, sometimes adverse (the gradual disappearance of Sigismund being replaced by the rising figure of Michael). All these appearances and disappearances are not coincidental, but must be understood within the historical and military context of the time, in which alliances were forged and broken, often dictated by Machiavellian reasoning. The geopolitical situation in Europe propelled the Romanian Principalities into the center of interest in the information war of the last decade of the 16th century, because from this space emerged—not only due to its strategic position—the most important ingredients of this Renaissance war: political and religious struggle and a clash of interests (between the Jesuits and the Emperor on one side, and the Reformed nobles of the Transylvanian Diet on the other), in which the military element was merely a backdrop serving a much broader strategy: that of eradicating the enemy of Catholicism, whether Turk or Protestant.

Key words: The Romanian Principalities, international relations, the Long War, the 16th century, the Papacy.

MICI PICĂTURI DE PLOAIE DINTR-O FURTUNĂ CARE A ÎNCETAT DEMULT? *CONȘTIINȚA JURIDICĂ DE MEDIU ÎN ROMÂNIA*

Flaminia STÂRC-MECLEJAN

Conf. univ. dr. Facultatea de Drept,
Universitatea de Vest din Timișoara,
e-mail:flaminia.starc@e-uvv.ro

Rezumat: Aflată în inima legislației, conștiința nevoii protecției mediului a provocat o schimbare radicală de perspectivă juridică, însă nu a reușit să transforme cu adevărat comportamentele cotidiene ale oamenilor față de natură. Privind cu o viziune nouă, dincolo de granițele tradiționale, cercetătorii din domeniul *Law & Society* au descoperit că legea este un produs viu al istoriei și al societății, o reflexie a culturii unei națiuni, dar și un element care le influențează. O țară care a traversat transformări fundamentale – de la desființarea economiei capitaliste prin naționalizare și colectivizare, la economia socialistă bazată pe proprietate de stat sau cooperativă, până la experiența economiei de piață – contextul actual oferă un teren fertil pentru astfel de analize. Această lucrare își propune să exploreze conștiința juridică privind protecția mediului în România, reflectând asupra modului în care preocuparea față de natură a fost modelată, atât prin experiențele individuale ale oamenilor, cât și prin memoria colectivă a unui trecut ce definește identitățile - națională și europeană.

Cuvinte cheie: conștiința juridică, protecția mediului, identitate națională, identitate europeană, memorie colectivă.

SMALL RAINDROPS FROM A STORM THAT CEASED LONG TIME AGO? *ENVIRONMENTAL LEGAL CONSCIOUSNESS IN ROMANIA*

Abstract: At the heart of legislation, environmental awareness has succeeded in provoking a radical shift in legal perspective, yet it has not truly transformed people's everyday behaviours towards nature. Looking

with a fresh perspective, beyond traditional boundaries, Law & Society scholars have discovered that law is a living product of history and society, a reflection of a nation's culture, but also an element that influences it. A country that has undergone fundamental transformations – from the dismantling of the capitalist economy through nationalization and collectivization, to the socialist economy based on state or cooperative ownership, and then to the experience of the market economy – the current context offers fertile ground for such analysis. This paper aims to explore legal consciousness regarding environmental protection in Romania, reflecting on how concern for nature has been shaped both through people's individual experiences and through the collective memory of a past that defines national and European identities.

Key words: legal consciousness, environmental protection, national identity, European identity, collective memory.

ROMÂNIA PITOREASCĂ: LUNGUL DRUM DE LA SATUL PĂRĂSIT LA SATUL INTELIGENT

Violeta-Irina STRATAN

Conf. univ. dr. Facultatea de Drept,
Universitatea de Vest din Timișoara,
e-mail: violeta.stratan@e-uvv.ro

Rezumat: În urmă cu un deceniu, în România existau peste 125 de localități rurale părăsite, a căror depopulare s-a datorat fie industrializării rapide din perioada comunistă, fie dificultăților economice, accesului redus la infrastructură ori dezastrelor naturale. Poveștile acestor sate oferă lecții valoroase despre impactul economic, cultural și social al schimbărilor, atât pentru înțelegerea trecutului, cât mai ales pentru configurarea viitorului lor. În bătălia cu provocările moderne, localitățile rurale ar putea să urmeze calea transformării ori integrării în comunități inteligente (*smart villages*). Acest concept presupune proiecte de dezvoltare inteligentă a satelor ce vizează valorificarea cunoștințelor comunităților locale pentru a identifica soluții utilizând tehnologia și inovarea în scopul îmbunătățirii calității vieții în mediul rural în domenii precum reducerea depopulării și a handicapurilor demografice, îmbunătățirea calității serviciilor locale în domeniul sănătății și a siguranței cetățenilor, tranziția către o economie circulară, cu emisii reduse de carbon sau digitalizarea socială/administrativă/educațională. În contextul în care există deja comune românești care implementează inițiative de tip *smart village*, lucrarea mea își propune să identifice soluții și pentru acele comunități rurale cu adevărat în pericol de dispariție, astfel încât satele noastre pitorești să nu mai fie abandonate.

Cuvinte cheie: smart village, servicii publice, experimentare, digitalizare, dezvoltare comunitară.

PICTURESQUE ROMANIA: THE LONG ROAD FROM THE ABANDONED VILLAGE TO THE SMART VILLAGE

Abstract: Ten years ago, there were more than 125 abandoned villages in Romania, whose depopulation was the result of rapid industrialization, such as that of the communist period, various economic

difficulties, lack of access to infrastructure, or natural disasters. The stories of these villages provide valuable lessons on the economic, cultural, and social impact of change, in order to better understand the past and successfully shape the future of rural areas. In the battle with modern challenges, small rural localities seek transformation or integration into smart communities (*smart villages*). This concept involves development projects aimed at capitalizing on the knowledge of local communities to identify solutions using technology and innovation to improve the quality of life in rural areas, with a view to reducing depopulation and demographic handicaps, improving the quality of local services in health and safety, promoting circular economy instruments and digitalization. Since in Romania certain municipalities are already implementing *smart village* initiatives, my work aims to identify solutions for those rural communities that are truly in danger of extinction, so that our picturesque villages are no longer abandoned in the future.

Key words: smart village, public services, experimentation, digitalization, local development.

SPECIFIC LOCAL ȘI VALORI EUROPENE ÎN ARTICOLELE POLITICE SEMNATE DE TRAIAN DEMETRESCU

Lorena-Valeria STUPARU

Cercet. șt. III, dr., Institutul de Științe Politice și Relații
Internaționale „Ion I. C. Brătianu” al Academiei Române, București
e-mail: valerastuparu@yahoo.com

Rezumat: Deși „condamnat” să fie poet, cum el însuși o afirma într-o scrisoare către Alexandru Macedonski, în scurta lui viață Traian Demetrescu își încearcă talentul și în proză și articole politice în care este vizibilă apropierea scriitorului de mișcarea de orientare socialistă a vremii. „European” prin lecturi, traduceri și delicate versuri care anticipează simbolismul poetic românesc, craioveanul Tradem (cum îi plăcea uneori să semneze) este și un cetățean care participă la viața politică a urbei natale și a țării, fiind prezent uneori la manifestări ale muncitorilor, dar mai ales pledând pentru valori democratice în texte polemice cu titluri precum „În lături corupătorii”, „Frazeologi politici”, „Un cuvânt pentru țărani”, „Onestitatea în politică”, „Cuvintele unui soldat”, „Proletariatul din Craiova”, „Note din Senat”. Comunicarea mea propune o interpretare actuală a acestor scrieri.

Cuvinte-cheie: Traian Demetrescu, Craiova, simbolism, democrație, valori europene.

LOCAL SPECIFICITY AND EUROPEAN VALUES IN THE POLITICAL ARTICLES SIGNED BY TRAIAN DEMETRESCU

Abstract: Although “condemned” to be a poet, as he himself stated in a letter to Alexandru Macedonski, in his short life Traian Demetrescu also tried his talent in prose and political articles in which the writer’s closeness to the socialist-oriented movement of the time is visible. “European” by his readings, translations and delicate verses that anticipate Romanian poetic symbolism, the Craiova native Tradem (as he sometimes liked to sign) is also a citizen who participates in the political life of his hometown and the country, sometimes being present at workers’

demonstrations, but especially advocating for democratic values in polemical texts with titles such as “Alongside the Corruptors”, “Political Phraseologists”, “A Word for Peasants”, “Honesty in Politics”, “Words of a Soldier”, “The Proletariat of Craiova”, “Notes from the Senate”.

My paper proposes a current interpretation of these writings.

Key words: Traian Demetrescu, Craiova, symbolism, democracy, European values.

COPTURI RITUALE ÎN PRACTICILE ASOCIATE SĂRBĂTORILOR PASCALE: COVRIGUL CU OU ȘI COLACUL CU OU

Ana-Maria-Alexandra TĂBUȘ

Drd., Universitatea din Craiova,
Școala doctorală „Alexandru Piru“
e-mail: alexandra.tabus@yahoo.com

Rezumat: În satul tradițional românesc, colacul apare în toate ocaziile vieții, începând de la naștere și botez, nuntă, până la moarte și înmormântare. În satele Mușcelului, care se încadrează geografic zonei montane intra și subcarpatice, nu se cultivă grâu, așadar nu există tradiția coacerii cotidiene a aluaturilor din făină, ci doar la sărbători și ceremonii. Covrigii de ou îndeplinesc aici funcția sacrificială atribuită pâinii și colacilor la sărbătorile din calendar și la obiceiurile existențiale. Este un produs tradițional specific Mușcelului și se face doar în intervalul de timp cuprins între Paști și Rusalii, ca să fie dat de pomană pentru sufletul morților, cât și pentru cei vii. Denumirea nu are legătură cu rețeta, cum s-ar putea crede, produsul având în compoziție un număr mare de ouă. Se numește covrig cu ou sau covrig de ou, pentru că se dă de pomană sau se oferă ca dar, doar cu ou roșu. Covrigul de ou devine astfel un produs „sărbătoresc”, expresie a bunăstării efective, dar și a dorinței de asigurare a acestei bunăstări prin mijloace magice. Tradiții cu privire la aluaturile coapte de Paști există în tot spațiul balcanic. Rețetele diferă de la un spațiu cultural la altul, dar forma este unitară: rotundă, plină sau cu gaură, și cu unul sau mai multe ouă în coajă așezate în aluat. Pâinea cu ou se regăsește în Bulgaria și în Serbia, iar colacul cu ou este copt și în prezent în satele din sudul Argeșului. Semnificația ceremonială a Covrigului de ou este cunoscută într-o arie etnografică restrânsă - pe Văile râurilor Dâmbovița, Argeșel și Râul Târgului - unde femeile păstrează nealterat obiceiul preparării lui în perioada de timp consacrată. Dacă, în trecut, covrigii de ou erau comercializați în Piața din Câmpulung doar în preajma Învierii Domnului și a Rusaliilor, acum sunt cumpărați oricând de la cofetăriile din Câmpulung și din Pitești și sunt consumați la cafeaua de dimineață sau ca desert.

Cuvinte cheie: Paști, Rusalii, aluaturi rituale, covrig cu ou, covrig de ou, colac cu ou.

**RITUAL BAKING IN THE PRACTICES ASSOCIATED TO
EASTER CELEBRATIONS: SWEET PRETZEL FOR EGG
AND ROUND BREAD WITH EGG IN**

Abstract: In Romanian traditional village, many forms of baked dough appears on all important moments of life, starting from birth and baptism, wedding, to death and burial. In the villages of Mușcel region, which geographically fall within the intra- and sub-Carpathian mountain area, wheat is not cultivated, so there is no tradition of daily baking of flour doughs, but only on holidays and ceremonies. Sweet egg pretzel here fulfill the sacrificial function attributed to bread and any baked doughs on calendar holidays and existential customs. It is a traditional product specific to Mușcel region and it is prepared only fifty days, between Easter and Pentecost, to be given as alms for the souls of the dead, as well as for the living. Its name has nothing to do with the recipe, as one might think, as the product contains many eggs. It is called egg pretzel or pretzel for egg, because it is given as alms or as a gift, always associated a red egg to. The sweet egg pretzel thus becomes a "celebratory" product, an expression of actual well-being, but also of the desire to ensure this well-being by magical means. Traditions regarding Easter baked pastries exist throughout the Balkans. Recipes differ from one cultural space to another, but the shape is uniform: round, filled or with a hole, and with one or more eggs in their shells placed in the dough. Eggs bread is found in Bulgaria and Serbia, and a bread with an egg in is still baked in the villages of southern Argeș. The ceremonial significance of the Sweet Egg Pretzel is known in a limited ethnographic area - in the valleys of the Dâmbovița, Argeșel and Târgului rivers - where women preserve the custom of preparing it during the consecrated period. If, in the past, sweet egg pretzels were sold in the Câmpulung Market only between Holy Week and Pentecost, now they can be bought any time from the confectioneries in Câmpulung and Pitești and are consumed with morning coffee or as a dessert.

Key words: Easter, Pentecost, ritual doughs, egg pretzel, pretzel for egg, egg bread.

SFÂRȘITUL RĂZBOIULUI MONDIAL

Radu Ștefan VERGATTI

Academia Oamenilor de Știință din România, Secția
de Științe Istorice și Arheologie, membru titular

e-mail: rstvergatti@gmail.com;

vergatticristina@gmail.com

Rezumat: Finalul războiului mondial trebuie privit pe trei planuri:
- cel italian, care a însemnat eliminarea fascismului, cel german – care a pus cap nazismului și cel japonez – unde s-a terminat cu imperialismul nipon. În Italia, înfrângerea Republicii Sociale Italiene, debarcarea aliaților și uciderea lui Mussolini a pus capăt fascismului în Italia.

În Germania situația a fost alta. În ianuarie 1945 Eisenhower și Churchill i-au adresat cereri lui Stalin de a grăbi înfrângerea Germaniei. Stalin a grăbit începerea ofensivei pentru cucerirea Berlinului. La 12 ianuarie 1945 ofensiva pentru cucerirea Berlinului. Armata sovietică a înaintat către Berlin pe trei linii. Una comandată de mareșalul Jukov, a doua comandată de mareșalul Konoev și a treia de generalul Ciuikov, eroul de la Stalingrad. Hitler s-a sinucis. Generalul Krebs în ziua de 30 aprilie a vrut să obțină o predare condiționată a Berlinului generalului Ciuikov. A fost refuzat. Se accepta doar capitularea necondiționată. A doua zi pe 1 mai sergentul sovietic Kantaria a intrat în Reichstag, a urcat până la capela unde se afla steagul Germaniei, l-a smuls și a înfipt steagul sovietic ca semn al victoriei. Berlinul era cucerit după o bătălie lungă și sângeroasă. Era semnul deplin al victoriei. Capitularea s-a semnat la 7 mai 1945 în localitatea Rheims, cu autorizarea amiralului Donitz, mareșalul Jodl a semnat capitularea în fața generalului american Dwight Eisenhower.

I. V. Stalin a cerut ca predarea și capitularea Germaniei să fie în Berlin. Ca urmare, la 8 mai 1945 în Berlin reprezentanții ultimului guvern german de la Flensburg au făcut formele de capitulare ale Germaniei. Deoarece discuțiile s-au prelungit, actul final a fost semnat la 1 dimineața în ziua de 9 mai 1945. În consecință, occidentalii sărbătoresc victoria pe 8 mai, iar sovieticii pe 9 mai. I. V. Stalin a transferat patru armate sovietice pentru a lupta împotriva japonezilor care aveau o armată sub comanda generalului Osaka în Manciuria. A fost o victorie totală pe uscat a armatei sovietice. În același timp, britanicii luptau pentru a-și recăpăta imperiul

colonial și au pus flota lor la dispoziția americanilor. Aceștia dăduseră lupte înverșunate, cu mari pierderi. În acele condiții, s-a folosit arma atomică împotriva a două orașe japoneze. Mikado-ul a decis capitularea. A doua zi la 15 august la radio a rostit un discurs înregistrat, în limbajul ermetic al curții imperiale. Foarte puțini au înțeles că dorea capitularea Japoniei. Un grup de ofițeri tineri pasionați au intrat în palatul imperial căutând să găsească textul discursului și chiar pe mikado pentru a-l ucide. Nu au reușit. Americanii erau mulțumiți, căci nu uitaseră Pearl Harbour și doreau să se răzbune. A fost chemat Douglas Mac Arthur pentru a semna actul de capitulare în ziua de 2 septembrie 1945 pe vasul american Missouri. Ca urmare, după semnarea actului de capitulare, imperiul japonez a fost înfrânt definitiv și s-a pus capăt total războiului mondial. În prezent, însă, deși credeam că războiul mondial a rămas în trecut, apar noi influențe asupra prezentului.

Cuvinte cheie: armata sovietică, general, mareșal, capitulare necondiționată, mikado.

THE END OF WORLD WAR

Abstract: The end of the world war must be viewed on three levels: the Italian one, which marked the elimination of fascism; the German one – which put an end to Nazism; and the Japanese one – where Japanese imperialism came to an end. In Italy, the defeat of the Italian Social Republic, the Allied landings, and the execution of Mussolini brought fascism in Italy to an end.

In Germany, the situation was different. In January 1945, Eisenhower and Churchill requested Stalin to hasten Germany's defeat. Stalin accelerated the launch of the offensive to capture Berlin. On January 12, 1945, the offensive for the conquest of Berlin began. The Soviet army advanced towards Berlin on three fronts: one commanded by Marshal Zhukov, the second by Marshal Konev, and the third by General Chuikov, the hero of Stalingrad. Hitler committed suicide. On April 30, General Krebs tried to obtain a conditional surrender of Berlin from General Chuikov. He was refused. Only unconditional surrender was accepted. The next day, on May 1, Soviet sergeant Kantaria entered the Reichstag, climbed to the chapel where the German flag was located, tore it down, and raised the Soviet flag as a sign of victory. Berlin had been conquered after a

long and bloody battle. It was the ultimate sign of victory. The surrender was signed on May 7, 1945, in the town of Rheims, with the authorization of Admiral Dönitz. Marshal Jodl signed the surrender in front of American General Dwight Eisenhower. I.V. Stalin demanded that the surrender of Germany take place in Berlin. As a result, on May 8, 1945, in Berlin, representatives of the last German government from Flensburg completed the formalities of Germany's surrender. Because the discussions were prolonged, the final act was signed at 1 a.m. on May 9, 1945. Consequently, the Western Allies celebrate victory on May 8, while the Soviets commemorate it on May 9.

I.V. Stalin transferred four Soviet armies to fight against the Japanese, who had an army under General Osaka's command in Manchuria. It was a total land victory for the Soviet army. At the same time, the British were fighting to regain their colonial empire and placed their fleet at the disposal of the Americans. The Americans had fought fierce battles, with heavy losses. Under those circumstances, the atomic bomb was used against two Japanese cities. The Mikado decided to surrender. The next day, on August 15, he gave a recorded radio speech in the cryptic language of the imperial court. Very few understood that he was announcing Japan's surrender.

A group of fervent young officers entered the imperial palace, trying to find the speech transcript and even the Mikado himself, in order to kill him. They did not succeed. The Americans were satisfied, as they had not forgotten Pearl Harbor and wanted revenge. Douglas MacArthur was called to sign the act of surrender on September 2, 1945, aboard the American battleship Missouri. As a result, after the signing of the act of surrender, the Japanese Empire was definitively defeated and the world war was brought to a complete end. Today, however, although we believed the world war was in the past, new influences are beginning to affect the present.

Key words: Red Army, Marshal, unconditional surrender, Mikado (Emperor of Japan)

CE NE POATE SPUNE ARHEOLOGIA DESPRE ISTORIA CRAIOVEI: O REVEDERE A DATELOR ACUMULATE PÂNĂ ÎN PREZENT

Irina VLAD

Muzeogr. gr. I drd., Muzeul Olteniei
popescuirinamaria@yahoo.fr

Rezumat: Cercetările arheologice din zona Craiovei reprezintă o sursă importantă pentru înțelegerea trecutului orașului. Cu date care pot confirma sau infirma alte tipuri de surse disponibile, ele ne pun în față un spațiu urban original, rezultat în urma unei sinteze a civilizației medievale și celei moderne, deschis circulației modelelor civilizaționale orientale sau occidentale specifice epocii. Vechi vetre de locuire ale perioadei medieval timpurii, așezările de la Fântâna Obedeauu și Făcăi își continuă existența și în perioada următoare. Pentru așezarea din partea de nord a Craiovei, în secolele XIII-XV au fost identificate înmormântări al căror inventar funerar cuprindea inele, cercei și monede. Alte două cimitire de secol XII-XIII și XVI au fost cercetate sistematic la Făcăi și Braniște. Obiectele de podoabă provenite din orizonturi de înmormântare oferă imaginea de ansamblu asupra evoluției podoabelor medievale. O descoperire întâmplătoare din Craiova, mahalaua Oota, ilustrează starea de nesiguranță a locuitorilor din toamna anului 1737, datorată conflictului militar dintre Rusia, Imperiul Habsburgic și cel Otoman. Alegând o zonă mai greu accesibilă, un negustor își va pune la adăpost mica avere: 48 de monede de argint, o cruce relicvar și o pafta. Săpăturile întreprinse de Radu Ciuceanu la Hanul Hurez, vasele descoperite la „Minerva” dar și cercetările de după anii 2000 de la bisericile Hagi Enus, Sfântul Nicolae -Ungureni și Sf. Gheorghe Vechi permit consemnarea trecutului vechilor mahalale. Accesibile publicului în colecțiile Muzeului Olteniei, intrate în circuitul științific prin publicarea rezultatelor acestor campanii, piesele descoperite ne restituie fragmente de trecut care îmbogățesc cunoașterea noastră despre istoria urbană a Craiovei.

Cuvinte cheie: cercetări arheologice, așezări, înmormântări, podoabe, vase ceramice, mahala.

WHAT ARCHAEOLOGY CAN TELL US ABOUT THE HISTORY OF CRAIOVA: A REVIEW OF THE DATA ACCUMULATED SO FAR

Abstract: Archaeological research in the Craiova area is an important source for understanding the city's past. With data that can confirm or refute other types of available sources, they present us with an original urban space, resulting from a synthesis of medieval and modern civilization, open to the circulation of Eastern or Western civilizational models specific to the era. Old dwelling hearths of the early medieval period, the settlements at Fântâna Obedeanu and Făcăi continue their existence in the following period. For the settlement in the northern part of Craiova, in the thirteenth and fifteenth centuries burials were identified whose funerary inventory included rings, earrings and coins. Two other cemeteries from the twelfth-thirteenth and sixteenth centuries were systematically researched in Făcăi and Braniște. The ornamental objects from burial horizons provide an overview of the evolution of medieval ornaments. A chance discovery in Craiova, the Oota slum, illustrates the state of insecurity of the inhabitants in the autumn of 1737, due to the military conflict between Russia, the Habsburg and Ottoman Empires. By choosing an area that is more difficult to access, a merchant will protect his small fortune: 48 silver coins, a reliquary cross and a *pafta*. The excavations undertaken by Radu Ciuceanu at the Hurez Inn, the vessels discovered at “Minerva” but also the research after the 2000s at the churches of Hagi Enus, Saint Nicholas -Ungureni and St. George the Old allow the recording of the past of the old slums. Accessible to the public in the collections of the Oltenia Museum, which entered the scientific circuit through the publication of the results of these campaigns, the discovered pieces give us back fragments of the past that enrich our knowledge about the urban history of Craiova.

Keywords: archaeological research, settlements, burials, ornaments, ceramic vessels, slums.

SALVGARDAREA ELEMENTELOR DE PATRIMONIUL CULTURAL IMATERIAL: COCOȘII ALBI, ÎN VINEREA PATIMILOR. STUDIU DE CAZ

Cristina Maria VOICU

Drd., Universitatea din Craiova, Școala doctorală
„Alexandru Piru“

e-mail: cristinavoicumusic@yahoo.com

Rezumat: Pentru ca sufletele celor care au murit fără lumânare să primească lumină, femeile din sudul României aduc la biserică, la Prohod sau la Înviere, câte un cocoș alb împiedicat, pe sub aripile căruia trec ambele capete ale unei lumânări cu lungimea de aproximativ 5-5 metri. Lumânarea trebuie să măsoare de trei ori tocul ușii de la casa defunctului și să fie modelată de o femeie bătrână și văduvă, din ceară curată de albine. Cu această lumânare spun femeile că îl încing pe Domnul Iisus Cristos, adică o desfășoară de jur împrejurul mesei pe care sunt așezate Sfântul Epitaf și Sfânta Evanghelie sau împrejurul Crucii Mântuitorului. Toată seara, femeile țin cocoșii în brațe, cu lumânarea aprinsă la ambele capete și cântă Prohodul, iar la finalul slujbei, ele trec cu cocoșii și cu lumânările pe sub Sfântul Epitaf, după care taie lumânarea în 44 de bucăți, pe le dau de pomană împreună cu 44 de pachete. Obiceiul se face minim trei ani consecutiv, dar unele familii extind această practică și până la nouă ani, având convingerea că defunctul va avea, în acest mod, lumină pe lumea cealaltă. Deși nu este canonic să aduci animale sau păsări în biserică, preoții tolerează obiceiul locului, ca să nu-și ostilizeze enoriașii. Demult, cocoșii erau dați de pomană săracilor care luau Paști în noaptea de Înviere, mai târziu au fost însușiți de preoți, iar în prezent sunt preparați la masa comunitară oferită de parohii la Înălțare.

Cuvinte cheie: Înviere, Vinerea Neagră, lumină, cocoș, lumânare, Paști

SAFEGUARDING ELEMENTS OF INTANGIBLE CULTURAL HERITAGE: WHITE ROOSTERS ON GOOD FRIDAY. CASE STUDY

Abstract: In southern Romania, women bring to church, on Prohod Evening (Holy Friday) or on Resurrection Night, an impeded white rooster, under whose wings pass both ends of a candle approximately 5-5 meters long, so that the souls of those who died without a candle could receive light. The candle must measure three times the tall of the door frame of the deceased's house and be molded by an old widowed woman, from pure beeswax. With this candle women say they are chaining the Lord Jesus Christ, meaning they twist it around the table on which the Holy Epitaph and the Holy Gospel are placed or around the Cross of the Savior in the middle of the church. All the service long, women hold the roosters in their arms, with the candle lit at both ends, and sing the burial chant called Prohod. At the end of the service, they pass with the roosters and the candles under the Holy Epitaph then they cut the candle into 44 pieces, which they give as alms along with 44 packages. The custom is done for at least three consecutive years, but some families extend this practice up to nine years, believing that in this way the deceased will have light in the afterlife. Although it is not canonical to bring animals or birds into church, priests tolerate this local custom, so their parishioners would not become hostile. In the past roosters were given as alms to the poor who tasted the Euristic Holy Blood and Holy Body of the Lord on the Resurrection Night, later they were appropriated by priests and now they are currently prepared for the community meal offered by parishes on Ascension Day.

Key words: Resurrection, Holy Friday, light, rooster, candle, Easter.

ALEXANDRU NICULESCU – PERSONALITATE MARCANTĂ A OLTENIEI CULTURALE

Elena-Camelia ZĂBĂVĂ

Conf. univ. dr., Institutul Limbii Române/Universitatea „Sf. Chiril și
Metodiu” Veliko Tărnovo, Bulgaria/Universitatea din Craiova
e-mail:cameliazabava@yahoo.com

Rezumat: Alexandru Niculescu a fost profesor la Facultatea de Litere din București, profesor invitat la universitățile din Viena (1963-1965), Padova (1965-1971), Sorbona (1980-1993) și Udine (1986-2000). Din anul 1983 trăiește în exil, fiind refugiat politic în Franța. De asemenea, a fost vicepreședinte al Societății Române de Lingvistică Romanică. În afara studiilor științifice (*Originile limbilor neolatine*, 1977; *Individualitatea limbii române între limbile romanice*, vol I, 1965, vol. II, 1978), *Noi contribuții*, Cluj-Napoca (1999, vol. III) și *Elemente de istorie culturală*, Cluj-Napoca (2003, vol. IV), Alexandru Niculescu a scris și memorialistică.

Cuvinte-cheie: profesor, lingvistică, limbi romanice, universități, memorialistică.

ALEXANDRU NICULESCU - OUTSTANDING PERSONALITY OF CULTURAL OLTENIA

Abstract: Alexandru Niculescu was a professor at the Faculty of Philology, University of Bucharest, and a visiting professor at other foreign Universities in Vienna (1963-1965), Padova (1965-1971), Sorbonne (1980-1993), and Udine (1986-2000). He was also a vice-president of the Romanian Society of Romance Languages. Since 1983 he chose to live in exile, as a political refugee in France. Besides scientific books (*Originile limbilor neolatine/ Origins of the Neo-latin Languages*, 1977; *Individualitatea limbii române între limbile romanice/ The Individuality of the Romanian Language among Romance Languages*, vol I, 1965, vol. II, 1978, vol. III, 1999, vol. IV, 2003), Alexandru Niculescu published also memories.

Key words: professor, linguistics, romance languages, universities, memories.

